BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 267 20 MAYIS 1980 10 LIRA

YENİ TEHLİKELER YENİ OLANAKLAR

TÜRKİYE'de bugün politik mücadelenin ön plana çıkan alanı, faşizm tezgahçısı işbirlikçi, tekelci sermaye ile demokratik hak ve özgürlükleri koruyup geliştirmek için mücadele eden işçi sınıfı, emekçi kitleler, tüm demokrat ve yurtseverler arasındaki güncel çelişki tarafından belirleniyor. Bu bakımdan bilimsel sosyalist hareketin, taktiklerini tesbit etmesi ve gereklerini yerine getirmesinde, gerici-faşist güçler ile ilerici-demokratik güçler arasındaki güncel çelişkinin belirlediği görevlerin bütünle ilişkisi içinde doğru değerlendirilmesinin büyük önemi var. Bu güncel çelişki ve çelişkinin ortaya koyduğu tehlikeler ve olanaklar birlikte olgunlaşmaktadır. Gerici-faşist güçlerin toplumun büyük çoğunluğuna karşı giriştiği topyekun saldırı hem faşizm tehlikesinin önemini, hem de bu sınıfsal saflaşmanın en geniş kitlelerce açık olarak görülebilmesinin olanaklarını ortaya koymaktadır.

BU tehlike ve olanakları birlikte değerlendirmek, olanakların yarattığı potansiyeli faşizme karşı mücadelenin örgütlü güçleri haline dönüştürmekte somutlanıyor. Yalnızca son günlerin önemli gelişmelerini incelemek bu somutluğa açıklık getirmeye yetiyor.

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması (SİA) imzalandı. Bu anlaşma Türkiye için büyük tehlikeler getiriyor. Şimdi emperyalizme karşı mücadelede, ABD ile imzalanan bu anlaşmanın Türkiye için getirdiği tehlikeleri, bağımlılık ilişkilerinin sıçradığı yeni boyutları en geniş kitlelere anlatmak ve kitleleri harekete geçirmek gerekiyor. İşbirlikçiliği ne kadar açığa çıkmış da olsa tekelci burjuvaziyi ve onun politik güçlerini kendilerini savunmalarının zor olduğu bu ihanet anlaşmasıyla birlikte mahkum etme, anti-emperyalist mücadelenin hedeflerini daha geniş kitlelere benimsetme olanağını değerlendirmek gerekiyor.

EN temel işçi haklarına yönelik yeni tehlikeler ortada. Demirel iktidarı; işçilerin kıdem tazminatlarını ve başkaca emeklilik ikramiyelerini vergilendirmek, "Eşel-Mobil" denilen sistemle ve "Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu"nun yardımıyla ücretleri fiyatların gerisinde tutmayı, böylece de sendikaları işlevsiz kılmayı hesaplıyor. Bu tehlike işçi sınıfının bütününü, bütün sendikaları tehdit ediyor. Bu saldırı da işçi sınıfının ve sendikal hareketin birliğini sağlamanın koşullarını olgunlaştırıyor.

ÖTE yandan, kendisinin belirlediği yasal çerçeveyi yapmak istedikleri için yeterli bulmayan ve yasalarda yapılan bir dizi faşistleştirmeden sonra gözünü Anayasa'ya diken tekelci burjuvazinin bu saldırısı, zaten kısıtlı olan politik demokrasiyi toptan yoketmeyi ve faşizmin "yasal" düzenlemesini gerçekleştirmeyi amaçlıyor. Demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırı, demokrasi güçlerinin saflarını genişletme ve seslerini yükseltmelerinde etken oluyor.

GERİCİLİĞİN ve faşizmin sınıfsal güçleriyle, emperyalizme ve faşizme karşı olan sınıfsal güçler arasındaki çelişkinin derinleşmesi süreci tehlike ve olanakları birlikte gündeme getiriyor. İşçi sınıfının politik hareketinin mücadele hedefleri sınıfın bütününü, işçi sınıfının talepleri geniş kitleleri sarıyor. İşçi sınıfının hedeflerinin toplumun ezici çoğunluğunca benimsenmesinin ve devrimci bir yükselişin olanakları ortada. Sorun da bu olanağın en iyi şekilde değerlendirilmesinde. Bilimsel sosyalistler bu olanağı değerlendirip, en geniş kitleleri ilgilendiren en somut alanlarda kitleleri eyleme sokacak teorik ve pratik birikime sahipler. Uluslararası deneyler ve Türkiye sosyalist hareketinin kendi deneyleri bunun için eşsiz bir kaynak oluşturuyor. Bu kaynak, toplumsal yaşamın her alanında ve somut sorunlar etrafında en geniş kitle eylemleri için bütün olanakları değerlendirerek mümkün olan bütün adımları atmak, gerekli olan adımları mümkün kılmak için ısrarlı bir mücadeleyi sürdürmek zorunluğunu ortaya koyuyor. Görevi yerine getirmek için de bütün kadroları mücadelenin bütün alanlarında cepheye sürmek gerekiyor. Kitlelere öğreterek ve kitlelerden öğrenerek, işçi sınıfı bilininin teorik zenginliğini yaratıcı bir pratikle bütünleştirerek zafere varılacaktır. Zaferi kitleler kazanır, bilimsel sosyalist hareketin görevi de kitleleri kazanmaktır. Faşizmin ve gericiliğin kitleleri sindirmek için yürüttüğü saldırı aynı zamanda devrimci mücadeleye daha geniş kitlelerin katılmasının olanaklarını geliştirmektedir. Bu saldırılar göğüslendikçe ve geri püskürtüldükçe kitleler devrim saflarına daha aktif, daha yığınsal olarak katılacaklardır.

İŞÇİ sınıfı faşist saldırganlığa boyun eğmediğini her gün yeni bir alanda, yeniden yeniden ortaya koyuyor. Şimdi demokrasi güçlerini tek bir cephede birleştirip devrimci, demokratik bir iktidara yürüyecek milyonları kucaklamaya hazırlanıyor.

BÜTÜN olanakları değerlendirerek.

GÜNDÜZ MUTLUAY

KİTLELER BOYUN EĞMİYOR!

Emperyalizm ve işbirlikçileri, tekeller ve faşist cinayet şebekeleri saldırıyor. İşçi sınıfını, emekçileri, kitleleri yıldırmak, sindirmek, susturmak için...

Ama işçiler, emekçiler, memurlar, yazarlar, hukukçular, bilim adamları, gazeteciler, sendikacılar, öğrenciler, sanatçılar; bilimsel sosyalistler, ilerici, demokrat, yurtsever güçler, kitleler yılmıyor, sinmiyor, korkmuyor, sesini yükseltiyor! Bu ses daha da yükselecek, geleceğin özgür ve aydınlık Türkiyesi susturulamayan kitlelerin onurlu mücadelesinden doğacaktır!

"DİSK, TÜRK-İŞ'LE EYLEM BİRLİĞİNE HAZIRDIR"
● RIDVAN BUDAK

"TÜRK-İŞ – DİSK EYLEM BİRLİĞİNİ TARİHSEL GÖREV SAYIYORUZ"
● SELAHATTİN AYYÜCE

"ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNE TEPKİLER, ANAYASAL HAK VE GÖREVDİR"
● ORHAN APAYDIN

"GERİCİ ÖZDE DEĞİŞİKLİK ÖZLEMLERİNE HER ZAMAN KARŞI ÇIKACAĞIZ"
● ATİLA SAV

"ANAYASA, ZORBALIK ARACI HALİNE GETİRİLEMEZ!"
● SERVER TANİLLİ

"İKTİDARIN GERİCİ İSTEKLERİ TAMAMEN OLABAK KALMAYA MAHKUMDUR."
● KEMAL DAYSAL

"DİRENME HAKKI KULLANILACAKTIR"
● SUPHİ KARAMAN

"İŞÇİ SINIFI HAKLARLA KARŞI DURDURULAMAZ"
● MEHMET GÜLER

"GERİCİLİK, ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ KALDIRMAYA İÇİ YOK"
● BAHRİ SAVCI

"DEMOKRASİ CEPHESİ OLUŞTURULACAKTIR"
● AHMET NALBANTOĞLU

"KARANLIĞA GERİ DÖNÜŞ ÖZLEMLERİNE KARŞI ÇIKILMALIDIR."
● LÜTFİ DURAN

"TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI OYUNLARI BOZACAKTIR!"
● BEKİR YENİGÜN

"BU İKTİDAR MEŞRULUĞUNU YİTİRMİŞTİR. DİRENME HAKKI KULLANILACAKTIR."
● MEHMET ATAY

CIA'NIN "ERMENİ" PROVOKASYON PLANI

***ABD TEMSİLCİLER MECLİSİ'NDEKİ GÖRÜŞMELERDE "ERMENİSTAN GİZLİ ORDUSU"NA KARŞI ABD'NİN TÜRKİYE'NİN YANINDA TUTUM ALMASI İSTENEREK, "GİZLİ ORDU ÜYELERİNİN TÜRKİYE'YE SIZMASINA KARŞI AMERİKAN İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİNİN UYANIK OLMASI" GÖRÜŞÜ SAVUNULDU. CIA GÜDÜMLÜ 'ERMENİSTAN GİZLİ ORDUSU"NUN "MARKSİST EĞİLİMLİ" OLDUĞU YAYILARAK, BU ÖRGÜTÜN SOVYETLER BİRLİĞİ TARAFINDAN DESTEKLENDİĞİ YALANIYLA DA CIA'NIN YENİ ANTİKOMÜNİST TERTİPLERİ TEZGAHLANIYOR.**

ABD emperyalizminin Türkiye'yi kesin uyduluk ilişkileri içinde kendisine bağlama, Ortadoğu halklarına karşı saldırı planları için yurdumuz topraklarını güvenilir bir sıçrama tahtası haline getirme planları, Savunma İşbirliği Anlaşması'nın hazırlanmasıyla yeni boyutlara ulaştı.

Öte yandan NATO planlama grubunun geçen hafta Brüksel' de yaptığı son toplantıda da NATO merkezlerinin Türkiye' ye ilişkin planları daha bir açığa vuruldu. "Toplantının dışardan dinlenebileceği" gibi mizansenlerle soğuk savaş planlarına tam uygun esrarengiz bir antisovyetik havanın yaratıldığı toplantıda, emperyalizmin Ortadoğu'daki saldırgan amaçları apaçık ortaya döküldü.

Toplantı sonrasında yapılan açıklamalarda NATO'nun Avrupalı müttefiklerinin silahlanmasını hızlandırmak amacıyla yeni yönergeler verildi. Bu arada Washington'da da gemi azıya alan aşırı militarist çevreler, NATO'nun Avrupalı üyelerini ve Japonya'yı daha hızlı bir silahlanmaya çağırdılar. Bu çevrelerin çağrılarında, Avrupalı müttefiklerin daha hızlı silahlanması durumunda ABD'nin Basra Körfezi bölgesine daha yoğun bir silah yığınağı yapma olanağı bulabileceği açık açık ilan edildi.

Emperyalizmin bu planlarında en önemli yeri tutanlardan biri Türkiye'ydi. ABD'nin militarist çevreleri, Ortadoğu bölgesindeki askeri güçlerini yoğunlaştırmak için öncelikle Türkiye'nin bir saldırı üssü haline getirilmesine bel bağlanışlardı.

"ERMENİ" PROVOKASYON PLANI

Öte yandan Ortadoğu bölgesinde emperyalizmin gizli servislerinin faaliyetinin hızlandırılması da büyük önem kazanmaktadır. SAVAK'ın İran'da yediği darbeden sonra şimdi CIA'nın Ortadoğu'daki faaliyetlerinin örgütlenmesi, ABD emperyalizmi tarafından yeniden ele alınmaktadır. Bu konuda da başlıca hedeflerden biri Türkiye dir.

Bunun en açık göstergelerinden biri, Nisan ayının son haftasında ABD Temsilciler Meclisi'nde yapılan görüşmeler olmuştur. Kısa bir süre önce Türkiye'nin Vatikan Büyükelçisi Vecdi Türel'in öldürülmesi üzerine söz alan temsilciler, emperyalizmin gizli servisleri tarafından kızıştırılan "Ermeni sorununu" CIA'nın Türkiye'ye ve Ortadoğu bölgesine yeni sızmaları için kullanma planlarını açıkça ortaya koymuşlardır.

TÜRKİYE'NİN SADAKATİ

Bu konuda en ilginç konuşmalardan birini yapan Georgia temsilcisi Demokrat Lerry Mc Donald, "Ermeni sorununa" ilişkin açıklamalara geçmeden önce şöyle demektedir:

"Türkiye'nin adanın Yunanistan'a ilhakını önlemek amacıyla Kıbrıs'a yaptığı müdahale sırasında bu ülkeyle ilişkilerimizde meydana gelen belli dalgalanmalara karşın, kanımızca Türkiye 1952'den beri bizim sadık bir müttefikimiz olmuştur. Kısa süre önce ise Bay Demirel'in yeni hükümetiyle, istihbarat üslerimizin işlemesini olanaklı kılan bir işbirliği antlaşması yapmış bulunuyoruz ve aramızda ilişkiler o tarihten bu yana da gelişmektedir.

"Bu ülkenin jeopolitik durumu görmezlikten gelinemez. Bu jeopolitik durum Doğu Akdeniz'in savunulmasında stratejik öneme sahiptir. Türkiye, Boğaziçi'nin denetimini elinde tutmaktadır ve bir savaş halinde Sovyet filosu Karadeniz'de hapsolma tehlikesiyle karşı karşıyadır."

MARKSİST ERMENİ ORDUSU YALANI!

Türkiye'nin "sadakatiyle" ABD için taşıdığı önemi böylece özetleyen Mc Donald, "Ermeni" örgütlerine maledilen suikastları sıraladıktan sonra ise şöyle devam etmektedir:

"Avrupalı istihbarat servisleri, Akdeniz'deki sınır komşularını istikrarsızlığa itmek isteyen ve eski Ermenistan'ın yarısını topraklarında barındıran Sovyetler Birliği'nin, Avrupa'run Doğu'suna ve Türkiye'ye, terörizm konusunda özel olarak eğitilmiş militan Ermeni gruplarını sızdırdığını ileri sürmektedir.

"Ermenistan Gizli Ordusu, marksizmin güncel tezlerini benimseyip onun terminolojisini kullanmakta ve Sovyet Rusya'daki Ermenilerin durumunun propagandasını yapmaktadır.

"Dahası, yine Sovyet ekolünü benimsemiş bulunan Bağımsız Filistin örgütünün de bu teröristleri eğittiği ve Moskova'yla sıkı ilişkiler içinde olduğu belirtilmektedir.

"27 Şubat tarihli New York Times gazetesi ise Ermeni teröristlerinin Kıbrıs yöneticileri tarafından kuvvetle desteklendiğini yazmaktadır."

Bu sözleriyle CIA'nın hazırladığı yeni provokasyon girişimlerini apaçık ortaya koyan ABD Temsilciler Meclisi üyesi ulaştığı sonucu da şöyle özetlemektedir:

"O halde Amerika Birleşik Devletleri, sorunlarla karşı karşıya bulunan Doğu Akdeniz'in savunmasındaki yaşamsal nokta olan müttefiki Türkiye' nin yanında yer almalıdır. Amerikan istihbarat örgütleri de Ermenistan Gizli Ordusu ya da Bağımsız Filistin Örgütü üyelerinin Türkiye'ye sızmasına izin vermemek üzere uyanık tutulmalıdır..."

480 BİN KİŞİLİK TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ

"ABD'nin Türkiye'nin yanında yer alması" kılıfı arkasında tezgahlanan yeni provokasyonlar, ABD Temsilciler Meclisi üyesi New York'lu Demokrat Stephen Solarz'ın ağzından da şöyle dile gelmektedir.

"53 Amerikalının İran'da rehin tutulduğu bir sırada Amerika, Türk müttefiklerinin yanında açıkça tutum almalıdır. Amerika, gitgide yoğunlaşan şiddet eylemleri karşısında tüm ağırlığını koymak zorundadır."

Sovyet tehdidi masalının NATO merkezleri tarafından yeniden büyük bir gürültüyle piyasaya sürüldüğü koşullarda emperyalizmin gizli servislerinin Ortadoğu'daki ve Türkiye'deki tertiplerini sürdürmek için böylesi yeni provokasyon girişimlerine sarılmaları hiç de raslantı değildir. Bu provokasyonlarla, SİA türünden açık kölelik anlaşmalarını Türkiye'ye dayatma çabaları içiçedir, aynı planın parçalarıdır. Planın bütünselliğini South Carolina'lı Cumhuriyetçi Senatör Strom Thurmond ise şu sözlerle dile getirmektedir:

"Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgal ettiği ve solcu örgütlerin İran' da faaliyette bulunduğu şu günlerde Türkiye'nin stratejik konumu çok özel bir önem kazanmaktadır.

'Bir savaş halinde İstanbul ve Çanakkale Boğazlarının kontrolünün Türklere ait olduğu unutulmamalıdır. Dahası Türkiye, bizim için istihbarat açısından da büyük değer taşımaktadır. Sovyetler'in çevresiz yayılma politikası dikkate alındığında, Türkiye üzerinden yaptığımız gözlem ve gözetleme hergün daha büyük bir zorunluluk kazanmaktadır.

"Bu ülkenin önemini küçümsememek gerekir. Türkiye'nin silahlı kuvvetleri NATO üyeleri arasında ikinci sırada yer almaktadır ve kendi savunma sorumluluklarımız içinde bu ülkenin dikkat ve ilgimize hak kazandığına inanıyorum.

"Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşıyla Kore savaşından devralmış olduğu silah ve mühimmatın artık kullanılamaz olduğu aşikardır. 480 bin kişilik bu orduyu modernleştirme projesinin yarısı mali açıdan bizim üzerimize düşmektedir ve bunu üstlenmemiz yerinde olacaktır."

İşte sözünona "Savunma İşbirliği" anlaşmalarının içyüzü... İşte emperyalizmin yurdumuz üzerindeki provokasyon ve saldırı hesapları... Bu hesaplara, karanlık tertiplere dur demek tüm yurtseverlerin, demokratların yaşamsal görevidir... Yurdunu seven herkes, gün yitirmeden bağımsızlık bayrağı altında toplanmalıdır.

BİR CAN DAHA VERDİK

★

Faşizm, hesabını vermekten kesinlikle kaçamayacağı cinayetler zincirine bir can daha ekledi.

15 Mayıs günü saat 14'00'de Bursa Belediyesinin önü; Töb-Der üyesi, Bursa Öğretmenleri Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu üyesi, Demokrasi İçin Birlik Grubunun yiğit neferi MEHMET İDER'in kanıyla sulandı. Mehmet İder Yıldırım Lisesi öğretmeniydi.

Öğrencileri, öğretmen arkadaşları, işçi sınıfı ve demokrasi güçleri bu yiğit savaşçıyı unutmayacaklar ve hesabını ergeç ve mutlaka soracaklar! Bu kaçınılmazdır! İDER'in hesabı, emperyalizmin, tekelci burjuvazinin ve uşaklarının boynundadır!

GÜNDEMİN BAŞINDA

ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE "AYYILDIZLI ESİR BAYRAK..."

● Can Açıkgöz

Vatan satıcıları ve ulusal bağımsızlık düşmanları her yıl olduğu gibi bu 1 Mayıs'da da yoğun bir ideolojik saldırıya geçtiler. Ay yıldızlı bayrağı işçi sınıfının evrensel bayrağının karşısına çıkardılar. Koyu bir milliyetçi hava estirdiler. Milliyetçilik ve militarizm birlikte körüklendi.

Yine tam 1 Mayıs sırasında ABD ile imzalanan kölelik anlaşmaları gürültü basında yayınlandı. Tabii hepsi değil. Ancak bir kısmı yayınlandı. Gizli tutulanlar bir yana, yayınlananlar bile imzalanan işbirliği anlaşmalarının birer kölelik anlaşması olduğunu, birer vatan satıcılığı belgesi olduğunu, açıkça ortaya koyuyor.

İmzalanan işbirliği anlaşmasına göre kayıtsız şartsız kullanılmak üzere bazı yurt toprakları ABD'ye terk ediliyor. Altında Demirel hükümetinin imzası var.

İmzalanan işbirliği anlaşmasına göre ABD emperyalizmine terk edilen yurt topraklarına ABD'nin çok yıldızlı bayrağının çekilme hakkı tanınıyor. Altında Demirel hükümetinin imzası var.

Ve bu imzaların sahibi hükümetin başı, onunla beraber diğer başları, kısacası işbirlikçilerin tümü, barbar bağırıyorlar "1 Mayıs'da Türk bayrağından başka bir bayrak çekilemez" diye.

Ortada bir çelişki mi var? Hayır yok. Ortada açık bir düzenbazlık var. Ortada işbirlikçiliği ayyuka çıkan tekelci büyük burjuvazinin bir oyunu var. Ortada yurtseverlikle hiçbir alışverişi kalmamış olan burjuvazinin ideolojik bir saldırısı var. Kitleleri yanıltma, işçi sınıfını ulusal dar görüşlülüğe yöneltme çabaları var. Ortada "ay yıldızlı esir bayrağın" militarizmin ve milliyetçiliğin aracı haline getirilmesi girişimleri var.

Böyle olunca, burjuvazinin yoğunlaştırdığı ideolojik saldırıyı püskürtmek, kitleleri yanıltmasını önlemek görevi önem kazanıyor. Burjuvazinin saldırısı karşısında ideolojik geri çekilmelere düşmeden, milliyetçi konumlara kayma tuzaklarına karşı çok dikkatli olarak, enternasyonalizm bayrağını elden bırakmadan görevlerin üzerine yürümek gerek.

Demirel hükümetinin altına imza attığı işbirliği anlaşmalarına karşı tüm yurtseverlerin tepkilerini örgütlemek ve yurtseverlerin birleşik eylemi ile bu kölelik anlaşmalarının karşısına dikilmek, burjuvazinin yöneltiği ideolojik saldırı dolayısıyla bir kat daha önem kazanıyor.

Bilimsel sosyalistler enternasyonalisttir. Ama gerçek yurtseverler de bilimsel sosyalistlerdir, işçi sınıfıdır. Çünkü enternasyonalizm ve yurtseverlik, aralarında derin bağlar olan kavramlardır.

Bilimsel sosyalistler, işçi sınıfımız, emekçi kitleler ABD ile imzalanan işbirliği anlaşmasına karşıdırlar. Bilimsel sosyalistler, tüm yurtseverler, NATO'dan çıkılmasını, üslerin sökülüp atılmasını istiyorlar. İMF'nin Başkentten kovulmasını, AET ile tüm bağların koparılmasını, yabancı tekellerin ülke kaynaklarını talan etmelerine son verilmesini istiyorlar. Emperyalizmle işbirliği içinde olan tekelci büyük sermayenin egemenliğini kırmak ve yerine ulusal bağımsızlıktan yana demokratik bir iktidar kurmak için mücadele ediyorlar. Ülkemizin aydınlık geleceğine, sosyalizme ulaşmak için mücadele ediyorlar.

Ay yıldızlı bayrak "özgür" değil, esir bir bayrak. ABD bayrağının gölgesinde kölelik anlaşmaları imzalayanlar ona sahip çıkamazlar. Ona sahip çıkmak, onu özgürleştirmek için mücadele etmeyi gerektiriyor. Çünkü ulusal bağımsızlığın korunduğu ve güçlendirildiği koşullar, ay yıldızlı bayrağın özgür kılındığı koşullar olacaktır.

Antiemperyalist görevlere sıkı sıkıya sarılmak, ulusal bağımsızlık ve barış mücadelesini güçlendirmek, kapsamda, Demirel hükümetinin ABD emperyalizmi imzaladığı işbirliği anlaşmasına karşı en geniş yurtsever güçlerin birleşik eylemini örgütlemek, günümüzün önde gelen görevleri arasında yer almaktadır.

ABD ile imzalanan işbirliği anlaşmasına hayır!
NATO'ya Hayır!
Savaş kundakçılığına hayır!
Yaşasın ulusal bağımsızlık ve barış!

fransız komünistlerinin demokrasi güçleriyle dayanışması

FKP heyeti TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın ile

İncelemelerde bulunmak üzere bir süre önce ülkemize gelen Fransız Komünist Partisi'nden bir heyet 15 Nisan günü yaptıkları basın toplantısıyla "insan hakları bildirgesine imza atan Türkiye'nin bugünkü durumunun büyük çelişki içinde olduğunu" belirtmişlerdir.

İncelemeleri sırasında Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi yöneticileriyle, CHP'li bir grup parlamenterle, İstanbul ve Ankara Barosu yetkilileri ve kapatılan demokratik kitle örgütleri üyeleriyle görüşen FKP heyeti, 30 Nisan ve 1 Mayıs'ta gösterilerin engellenmeye çalışılmasını, ülkeleri adına kınamışlardır.

Fransız Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Avrupa Parlamentosu üyesi Georges Frischmann, milletvekili Jacgueline Fraysse ve FKP Politik Sorunlar Dairesi üyesi Roger Trugnan'dan oluşan heyet, ayrıca, eşleri, çocukları öldürülen ve işkence edilen insanlarla da görüşmüşlerdir.

FKP heyeti "bütün bu baskıların sebebinin, yüksek düzeydeki enflasyon, ekonomik bunalım ve Amerikan emperyalizminin Türkiye'yi bir saldırı üssü haline getirmek isteyen planları" olduğunu ve tüm bu baskıların durdurulmasının işçi ve emekçilerin oluşturacakları en geniş birleşik cephe ile mümkün olacağını, bunun için de Türkiye'de bilimsel sosyalistlere önemli görevler düştüğünü belirtmişler, dayanışma duygularını iletmişlerdir.

CHP, FAŞİZM ve DEMOKRASİ CEPHESİ

Faşizmin iktidara ulaşmasında terörün her zaman büyük payı olduğu bilinir. Ama faşizmin yoğun terör dalgasının amacının, demokrasi güçlerinin bütünü tarafından açık bir biçimde kavranamayıp buna karşı açık tavır alınmamasının da payı küçümsenemez.

Tarih tarafından kesinlikle ve bir çok kez kanıtlanmış bulunan bu gerçeği Türkiye'de bir kez daha yaşamanın ne denli pahalıya mal olabileceğini ne yazık ki CHP yöneticileri görmemekte ısrar ediyorlar. Faşist terör son günlerde yoğun olarak CHP orta düzey yöneticilerini hedeflemeye başladı. Ve CHP'nin demokrat, yurtsever tabanından faşist teröre karşı tepkiler gittikçe daha fazla yükselmeye başlıyor. CHP tabanı bu konuda oldukça duyarlı. Böyle olması da son derece doğal. Ancak aynı duyarlığı CHP yöneticilerinden de bekleyenler, özellikle de CHP tabanı bu konuda sık sık bayal kırıklıklarına uğruyor. Aynı duyarlığı ve tepkiyi CHP yöneticilerinde görmek mümkün olmuyor. Çok açık bir örnek: CHP Genel Merkezi Kayseri İl Başkanının ölüm ilanında bile, bu alçakça cinayeti hangi ellerin işlediğini açıkça dile getirmekten kaçınıyor. Adını koyup il başkanlarının faşistlerce katledildiğini söyleyemiyor.

Daha sı var. CHP merkez yöneticilerinin faşist saldırılara ilişkin tutumları, bu konuda yaptıkları açıklamalar ve demeçleri hep yuvarlak ve muğlak olmaya devam ediyor. Bunlarda görülebilecek en önemli özellik, CHP yöneticilerinin politikalarını, faşist teröre karşı kendi tabanlarından ve geniş emekçi kesimlerden yükselen tepkileri yumuşatmak, dikkatleri faşizmin sınıfsal tabanından başka yönlere kaydırmak ve genel bir "terör edebiyatı" üzerine kurmuş olmaları.

Pek fazla ayrıntıya girmeye, örnekler sıralamaya gerek yok. Son olarak Kayseri'de il başkanları öldürüldü. Aynı Kayseri'de CHP'lilerin yönetimde bulundukları sendikalar, Türkiye genelinde ellerinde bulundurdukları yerel yönetimler var. Ama bütün bu yerlerden hiçbir ses gelmiyor. Tam tersine, örneğini çok yakın bir geçmişte gördüğümüz gibi, CHP merkez yönetimi faşist tertip ve girişimlere karşı tepkilerini yükselten partilileri ve yandaşlarını cezalandırma yöntemini seçiyor. Kendilerine bağlı belediyeleri, bu belediyelerde çalışıp da direnişlere katılmış olan işçileri işten atmaya zorluyor. Bütün bunlar demokrasi güçlerinin aşmaları gereken en büyük olumsuzluklardan birini oluşturuyor.

Bu olumsuzluklar aşılabilir. Aşılmalıdır da. Bu konuda en büyük sorumluluk bilimsel sosyalistlere düşmekte. Bilimsel sosyalistler, faşizme karşı mücadelenin ancak en geniş demokrasi güçlerini örgütleyerek bir demokrasi cephesi oluşturmakla mümkün olabileceğini çok açık ve net bir biçimde ortaya koyuyorlar. Bu mücadele içinde hem tabanı ile hem de merkez yöneticileri ve örgütsel bütünlüğü açık bir biçimde tanımlıyorlar: Şöyle:

"CHP, esas olarak tekelci olmayan sermaye kesimlerinin sözcülüğünü üstlenen, onu temsil eden bir partidir. Ayrıca CHP'nin kitle tabanında bağımsızlıktan ve demokrasiden yana bir tutuma sahip geniş işçi ve emekçi kesimi yer almaktadır. CHP'nin tabanındaki antifaşist, antiemperyalist eğilimlerin büyük ağırlığını ele alan, CHP örgütünün burjuvazinin tekelci ve tekelci olmayan kesimleri ile küçük burjuva ilerici aydınları, köylüleri, sınıf bilinçsiz işçileri kapsadığını gözönüne alan bir politika, savrulmalardan uzak kalabilir, savrulmaları engelleyebilir. CHP'yi cephe açısından değerlendirirken, durağan bakılamayacağı açıktır. Cephenin oluşması için CHP'ne yaklaşım, sonuçlarını hemen verneyebilecektir. Diğer taraftan bir süreç içinde CHP'den tekelci etkilerin temizlenmesiyle birlikte gelişen bir örgütsel bütünlük, cephenin oluşma ve örgütlenmesi bakımından büyük kazanımlar sağlayacaktır." (Türkiye İşçi Partisi - Tek Parti Tek Cephe)

Bugün yaşanan bütün olumsuzluklara karşın, demokrasi cephesinin oluşturulması süreci içinde özellikle yerel ve bölgesel düzeylerde CHP örgütleri ve CHP'lilerle yapılabilecek çok şeyler bulunabilir ve bulunmalıdır. Bu konuda her olanak değerlendirilmeli, ortak tavırlar geliştirilmeli ve demokrasi cephesinin örülmesi için gerekli ve mümkün olan her adım atılmalıdır. Bu konuda öncülük görevinin bilimsel sosyalistlere düştüğü de çok açıktır.

CHP TRABZON İL HUKUK DANIŞMANI DA KATLEDİLDİ

* EREN: "ÖLDÜRÜLENLER NORMAL CHP'Lİ DEĞİL."

CHP Adana ve Kayseri İl Başkanlarından sonra, Trabzon'da Baro Sekreteri, CHP il Hukuk Danışmanı ve Halkevleri Eski Başkanı Temel Aydınoğlu da faşistlerce katledildi. Yoğunlaşan bu saldırılarla, tüm CHP'lilerin sindirilmesi hedeflendiği gibi, CHP içindeki ilerici, demokrat unsurların ayıklanması da amaçlanıyor. İçişleri Bakan Vekili Eren'in güvenlik önlemi alınmasını isteyen Trabzon'lu CHP'li Parlamenterlere söylediklerci bu konuda yoruma gerek bırakmayacak kadar açık: "Aslında normal CHP'liler öldürülmüyor ki. '(!) Daha önce, polisteki işkenceler konusunda "Ne yapsın, kendine kurşun sıkana polis çiçek mi versin?" diye konuşabilen Eren, CHP'lilere verdiği cevapla İçişleri Bakan vekili olarak "hukuktan yana ve tarafsız"(!) tutumunu bir kez daha sergiledi.

NOT...

«Süperler» Öyküsü ve İnce Do!

Bazı ilerici, demokrat gazeteci, yazar, aydın dostların içine düştükleri bir yanılgı var. Genel olarak dünya olaylarına, en güncel ve yakın örnek olarak da, Orta Doğu bölgesindeki gelişmelere bakarken ve yorumlarken bu yanılgılar sık sık tekrarlanıyor. Bu yanılgı, dünyamızın belli başlı sorunlarını "Süperler Çekişmesi" eksenine oturtmaktan kaynaklanıyor. İmalathanesi Pentagon'a kadar uzanan bu yaklaşımın,ne kadar iyi niyetli olursa olsun emperyalist savaş gerillmciliğine halılar döşediği bir gerçektir.

Üstelik çağdaş fikir ve zihin aydınlığına ihanet sayılabilecek bir gözlem ve mantık kolaycılığına dayanan bu kavrayışa göre, dünyamızın başında Amerika ve Sovyetler Birliği adında iki "süper güç" vardır! Biri bir yandan, öbürü beri yandan ha babam-de babam çekiştirmektedirler dünyamızın rahat ve huzur perdesini!...

Afganistan mı?
- Süperler çekişiyor!
İran mı?
- Süperler çekişiyor!
Irak, Suriye, Lübnan mı?
- Süperler çekişiyor!

Çok güzel ve anlamlı bir çağın dünyasını ve onun çok boyutlu, çok sesli solfejini yorumlarken, sadece "kalın do"ya takılıp kalınaktır bu.

Ne var ki, sömürü, soygun, savaş, gerllim, toplumsal küflenme ve çöküntü kinetiği hızlanan bir sistemin, solfejinde "kalın do" dan başka bir ses de kalmamıştır.

Örnek mi? Tercüman adındaki şirketler topluluğu gazetesinde Amerika'nın batık, düşük ve düşkün eski Başkanı Nixon'un "GERÇEK SAVAŞ" adlı yazı dizisiyle bir kez daha örneklenen mantık.. "Süperler çekişmesi" öksesine düşenlerin, okuyup, ibret örnekleri çıkarması gereken yazı dizisinde Nixon aslında gerçeğin bir ölçüde farkındadır. İsterseniz bir bölümünü aynen okuyalım:

"- 2000 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin durumu ne olabilir?

Bu soruyu, 'Hidrojen Bombasının Babası' diye bilinen Edward Teller'e sordum. Uzun uzun düşündü. Sonra, 'yüzde 50 ihtimalle ABD'nin dünya haritasından silinmiş olabileceğine' inandığını söyledi.

Sorumu, 'Hükümet sistemi olarak mı, yoksa fizik olarak mı?' şeklinde devam ettirince, kısaca şu karşılığı verdi:

- Birinden biri. Hatta belki ikisi de..."

İlginç değil mi? Endişenin asıl kaynağının, emperyalist-kapitalist sistemin 2000 yılına kadarki geleceği olduğunu anlamak için herhalde pek fazla düşünmeye gerek yoktur. "Hidrojen Bombasının Babası", hayırsız evladından başka bir şeyi görmediği için ABD'yi fizik olarak da silebiliyor haritadan. Ancak, elbette silinecek olan ABD'nin fizik haritası değil, emperyalist-kapitalist sistemin kendisidir. Hiç kuşku yoktur ki, sosyalizme dönen dünyamızda Amerika emekçi halklarının elleriyle ABD haritası da hakkı olan bereket ve güzelliğe kavuşacaktır elbette... Sosyalizm sadece bir bilim, düşünce, sevda değil, nesnel bir gerçek ve gerekliliktir çünkü.

Neymiş efendim? Amerika'nın petrol kaynakları gerilemektedir, Sovyetlerin de bitmek üzeredir! Onun için Orta Doğu petrol bölgesinde kapışmaktadırlar!

Peki nerede kaldı, İran, Afganistan ve emperyalist-kapitalist sömürü altında ezilen Arap ve dünya halklarının ilerici, devrimci, bağımsızlık ve ilerleme mücadeleleri?...

Haydi diyelim ki bir an için, petrol çekişmesi!...

Batılı kaynaklardan bildiğimize göre, CIA'nın elinde Sovyetler Birliği'nde, değil 2000 yılına kadar, çok daha uzun yıllara kadar yetecek ve daha henüz işlenmeye bile alınmamış petrol kaynakları ve ikame edilebilecek enerji olanakları olduğuna dair bir rapor vardır. Ancak ne ilginçtir ki, CIA özellikle son dönemde elindeki bu raporun fazlaca duyulmasını istememektedir. CIA, bu günlerde Sovyetlerin petrol kaynaklarının sınırlı ve tükenmekte olduğu yolundaki propagandaya özel bir önem vermektedir. Amaç, dünya kamuoyunun zihninde ve bakış ufkunda "Süperler çekişmesi" yaratmaktan başka bir şey değildir. Afganistan ve İran üzerinde yaratılan yapay dalgalanmanın amacı da budur.

1979 yılı ortalarında Afganistan diye bir olay bugünkü yapay anlamda var mıydı? Yoktu. Ama Başkan Carter'ın Güvenlik kılavuzu Zbigniev Brzezinski ABD'nin Orta Doğuya ve genel olarak dünyaya saldırgan bakışını bakın nasıl madde madde açıklıyor, 1979 yılı ortalarında The New York Times gazetesine. Şöyle:

* Karşıt ideolojiyi reddetmede, "çok daha işbirlikçi bir ilişki ağı örme zorunluluğu",
* Batı Avrupa için "savunma şemsiyesi" sağlama,
* Orta Doğu sorunlarının çözümünü, "Birleşik Amerika ve Japonya ile işbirlikçi bir ilişkiye bağlamak" ve bu yolla "Basra körfezini güvence altına almak",
* "Çin'e anlamlı bir rol vermek",
* "Siyasal, ekonomik, askeri bakımdan başkalarını etkileme yeteneğimizi sürdürmek, bölgesel güç toplulukularını teşvik etmek" ve,
* İdeolojik ve felsefi çeşitlilik ile CHP'nin yerinin üzerinde ısrar etmek!..."

Her şey son derece açık değil midir? "Süperler" safsatası, Brzezinski'nin "ideolojik ve felsefi çeşitlilik" solfejinin olsa olsa "ince do"su değilse nedir?

Ne dersiniz bay dostlar? İnce do'lar?...

Ferhat Gün

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI EYLEM BİRLİ

Emperyalizm saldırıyor. İşbirlikçisi tekelci sermaye saldırıyor. Beslemesi faşist katil sürüleri saldırıyor. IMF'si, CIA'sı, SİA'sıyla.. Cinayetleri, terörü, baskısıyla... Eşel Mobil'i, kıdem tazminatlarının vergilendirilmesi, Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu'yla. ;Saldırıyor emperyalizm ve tekeller.

Bu saldırılar, çalışanlar ve demokrasi üzerinde. u karabulutlar, işçi sınıfını, kritik bir mücadele noktasına getirmiş bulunuyor. Ve görülüyor ki, bu kritik noktada işçi sınıfı kararlıdır. İşçi sınıfı başta DİSK olmak üzere sendikal hareketiyle, önde bilimsel sosyalistler olmak üzere politik güçleriyle, eylem birliğini yaratmaya, emperyalizmin ve tekellerin saldırısını defetmeye, yoketmeye kararlıdır. İşçi ve emekçilere yönelik son tehditler üzerine görüşlerini aldığımız bazı sendika yöneticileri bu kararlılığı kesinlikle ifade etmektedirler.

DİSK – TÜRK-İŞ EYLEM BİRLİĞİNİ GELİŞTİRMELİYİZ"

● Ahmet Nalbantoğlu
KERAMİK-İŞ
Yürütme Kurulu Üyesi

İşbirlikçi tekelci burjuvazi, almaya çalıştığı ekonomik önlemlerin yanısıra, çeşitli baskı yasaları yoluyla demokratik hak ve özgürlükleri rafa kaldırmakta, yasa dışı keyfi uygulamaları yaygınlaştırmakta, daha da ileri giderek Anayasa'yı geriye götürmeye çabalamaktadır.

Tekelci burjuvazi, kârlılığını arttırınak için;bir yandan fiyat tespit komisyonlarını kaldırarak fiyatların, hızla artmasını sağlarken, ücretlerin dondurulması yönünde çeşitli tedbirler almaya çalışıyor. Kimi alanlarda da grevler izne bağlanarak uygulanamaz hale getirilirken. çeşitli işkollarındaki ücret artışlarının eşit kılınacağı maskesi altında Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu oluşturularak, ücret artışlarının en alt düzeyde tutulması planlanıyor. "Eşel Mobil" sistemi ile de toplu iş sözleşmeleri ve grev hakkının işlevsiz kılınması düşünülüyor.

Tüm bunlara paralel olarak, kıdem tazminatına tavan getiren yasanın Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi ile birlikte, AP hükümetinin Maliye Bakanı alelacele bir genelgeyle açıkça anayasaya aykırı olan kıdem tazminatının vergilendirilmesi uygulamasını getirmiştir.

Kısacası, kazanılmış haklarımızın birçoğu bugün, tekelci burjuvazi tarafından geriye doğru çekilmek istenmekte ya da askıya alınmaktadır. Referandum, grev oylaması ve dayanışma aidatı gibi konular bunun somut örnekleridir.

Tüm ekonomik-demokratik haklarımız dün olduğu gibi bugün de mücadele ile korunup, geliştirilebilir. Bunun için de bir yandan sendikal birliği pekiştirmek ve genişletmek için daha yoğun çaba harcarken, diğer yandan sınıf çıkarlarımız doğrultusunda DİSK ve Türk-İş arasında eylem birliğini geliştirinek, bunu işyerlerinde eyleme dönüştürmek ve bu yolla işçi sınıfının eylem birliğini gerçekleştirinek günümüzün acil ve temel görevidir.

Sınıf sendikacılığı temelindeki mücadelemiz, ekonomik, demokratik haklarımızı en ileri düzeyde kazanma görevi ile birlikte, sömürüsüz toplumun kurulmasına katkıda bulunma görevlerini de önümüze koymaktadır. Faşist turmanışın durdurulması, faşist diktatörlük tehlikesinin önlenmesi, tüm temel demokratik haklarımızın korunup, geliştirilmesi, faşizm yanlısı güçlerin ekonomik ve politik egemenliklerine son verilmesi en geniş demokrasi cephesinin oluşturulması mücadelesinde sendikalara da önemli görevler düşmektedir.

Bu görevlerin gerektirdiği örgütlülük, kararlılık ve bilinçle mücadele kazanılacaktır.

"GÜNCEL GÖREV TEKELCİ SERMAYENİN TASARILARINA KARŞI EYLEM BİRLİĞİNİ GELİŞTİRMEKTİR"

● Kemal Daysal
Maden-İş Yürütme Kurulu Üyesi

Geçmişte olduğu gibi bugün de Demirel Hükümeti işçi sınıfının kazanılmış haklarını kısıtlamak için bir dizi tasarı hazırlamakta, hukuk dışı uygulamalara gitmektedir.

Kıdem tazminatı konusunda Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğünün bir genel tebliği de hukuk ve yasa dışı bir eylem niteliğindedir. Yasalarda mevcut olmayan bir kısıtlamayı, Hükümet kendini yasama organı yerine koyarak getirmek istemektedir. İşçilerin sendikaların yıllar boyu toplu sözleşmeler ve grevlerle elde ettiği kazanımların idari bir işlemle yok edilmesine işçi sınıfı ve sınıf sendikaları seyirci kalmayacaktır.

TÜSİAD'ın, TİSK'in ve MESS'in "muhtıralarında" yer alan ve Demirel Hükümetinin uygulamaya soktuğu Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulunun altında yatan özlem, çağdışı ve insanlık dışı bir yöntem olan savaş öncesi faşist Almanya ve İtalya'da görülen Korporasyon türü sendikacılıktır. Tekelci sermayenin işyerinde, ekonomide ve toplumda kesin egemenliğini kurma girişimleri MHP ve MİSK'in her işkolunda, devletin yönetiminde, tekellerin güdümünde tek bir sendika kurma istemleri ile bütünleşmektedir.

Eşel-Mobil sistemi ise faşistlerle doldurulmuş ve devletin direkt yönetimi altında bulunan Devlet İstatistik Enstitüsü'nün ve Ticaret Bakanlığı Konjonktür Dairesi'ndeki indeks kalpazanlarının sahte rakamları ile işçi sınıfının yaşama ve çalışma koşullarını kötüleştirme girişimi olarak Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu ile bütünleşmektedir.

Sermaye birikimi ve tekelleşmesinin önündeki bütün engelleri kaldırmayı planlayan iktidarın bu tasarıları, işçi sınıfının ve sınıf sendikalarının eylem ve savaşım birliği ile tasarı olarak kalacak hayata geçirilmeyecektir. İşçileri müebbet bir açlığa mahkum etmek için geliştirilen Eşel-Mobil sisteminin sözleşme özgürlüğünü yok etmesi tehlikesine karşı, tekelci devlet kapitalizminin bu tasarılarına karşı eylem ve savaşım birliğini geliştirmek güncel bir görevdir. Grev boylarında fabrikalarda oluşan eylem birliğini tekelci devlet kapitalizminin bu işçi düşmanı girişimlerini engelleyecek şekilde kitlesel bir platformda bütünleştirinek bizi başarıya ulaştıracaktır.

BİLİM VE SAĞLIK EMEKÇİLERİ GREVLERDE

Türkiye düzeyinde yükselen grev dalgaları, aynı zamanda emekçi sınıfların birlik ve dayanışmalarının sonuçlandığı alanlardan biri olmaya devam ediyor. Bunun örneklerinden birini de Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütüne bağlı Sağlık Sekreteryonu verdi. Sağlık sekreteryonu ve konuk sağlık emekçileri tarafından Çerkezköy'deki Tekstil grevleri ziyaret edildi.

Sağlık emekçileri Dinartu grev yerinde açtıkları üç polikliniktе başvuran işçileri muayene ettiler, birlikte getirdikleri çeşitli ilaçları kullanarak tedavilerine yardımcı oldular.

TİP İstanbul İl örgütünden çok sayıda partilinin katıldığı bu grev ziyaretlerinde, grevci işçiler konuklarını 1 Mayıs marşıyla, davul zurnayla halay çekerek karşıladılar ve yemeklerini onlarla bölüştüler.

Grev yerinden olumlu izlenimlerle dönen sağlık emekçileri, bu tür çalışmaların Tabip Odalarını ve sağlık işkolunda kurulu demokratik örgütleri kapsayacak şekilde genişletilerek yürütülmesinden yana olduklarını ve bunun için çaba göstereceklerini belirtiler.

TÜRK-İŞ SENDİKALARI DA SESLERİNİ YÜKSELTİYOR

"İŞÇİ SINIFIMIZ BU İHANET ŞEBEKESİNDEN YAKASINI KURTARACAKTIR"

● Bekir Yenigün
TÜRK-İŞ
İstanbul YOL-İŞ Sendikası
Genel Başkanı

Türkiye kapitalizmi bir çıkmaza gelip dayanmıştır. İktidar uluslararası finans kuruluşları ile birlikte bu çıkmazın emekçilere nasıl yükleneceğinin hesapları içindedir. Bu konuda Türkiye'nin en büyük işçi kuruluşu Türk-İş'e de bazı görevler yüklenmek istenmektedir.Bunlar, saldırılar karşısında Türk-İş'in en azından sessiz kalmasını sağlamak biçiminde ortaya çıkmaktadır. En başta da işçi sınıfının büyük ekonomik sıkıntı içinde bulunduğu bu dönemde, Türk-İş sözde iş yapıyor görünerek, ama aslında somut hiçbir girişimde bulunmayarak kendisinden bekleneni gerçekleştirecektir. Bu tavır şimdiden çok somut bir biçimde ortaya çıkmıştır. Türk-İş yöneticileri Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu'nu kabul etmediklerini söylerlerken, bir yandan da bu kurulla görüşmeler yapmaya başlamışlardı. Anayasanın 47. maddesine aykırı bir biçimde oluşturulan bu kurul Türk-İş tarafından meşrulaştırılmıştır.

Yine aynı Anayasa maddesine aykırı olan eşel-mobil tasarısı karşısında Türk-İş ciddi hiçbir muhalefet yapmamaktadır. Türk-İş yöneticileri, defalarca sözünde durnamakla suçladıkları bir başbakan ile bilmem kaçıncı kez görüşme yapmakta isteklerini kendilerine "iletmektedir"ler. Halil Tunç'un bile sinikle muhatapalmadığı destekçi parti liderlerini ziyaret ederek, sorunlarına eğilmelerini istemektedirler.

Toplu sözleşme görüşmelerinin hükümet tarafından kasıtlı bir şekilde uzatılmasına karşın, Türk-İş yöneticileri yeni yeni süreler tanıdıklarını ilan ederek, işçi sınıfını oyalamaktadırlar. Hava-İş grevinde Türk-İş açıkça hükümetin yanında yer almış grevci THY emekçilerini desteklememiştir. Bütün bunlar, bu yöneticilerin Türkiye işçi sınıfına ihanetleri olarak tarih içinde yerini alacak ve işçi sınıfı bu ihanetin hesabını bir gün mutlaka soracaktır.

Yerli ve yabancı sermayenin güdümündeki iktidarın emekçileri bölme politikasının bilinçli diğer bir uygulayıcısı da Türk-İş'in bugünkü yöneticileridir. Bunun en yeni örneği, 1 Mayıs'ta yaşanmıştır. Ama ne yapılırsa yapılsın, Türkiye işçi sınıfı, farklı konfederasyonlar içinde örgütlenmiş olmayı dikkate almayarak, çıkarlarının tek ve ortak olduğunun bilinciyle bu oyunları bozacaktır. Bugün Türk-İş tabanı içinde, yöneticilerinin bu tavrını onaylayan işçi sayısı bir elin parmaklarını geçmez.

Şimdi görev, tüm iş kollarında ve tabanda eylem birliğini geliştirmek, güçlendirmek ve sendika yönetimlerini işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda yönlendirmek ve etkinleştirmek.

"GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ ARTAN BİR ZORUNLULUKT

● Rıdvan Budak
TEKSTİL İşçileri Sendikası
Genel Başkanı

Burjuvazinin son dönemde başlattığı girişimler, önlemlerin çeşitliliği 'işçi haklarının' çerçevesini aşarak, gericifaşist iktidar arayışlarını ortaya koymaktadır. Önlemlerin hedefi başta işçi sınıfı, onun sınıf örgütleri, ekonomik-demokratik kazanımları ve işçi sınıfının müttefikleri, çalışan insanların tümüdür. Örneğin Sendikalar Yasası'nın değiştirilmesi, eşel-mobil sistemine geçilebilmesi bir Anayasa değişikliği sorunudur ve bu nedenle Anayasa'yı geriye doğru değiştirinne istekleriyle birlikte ele alınıp değerlendirilmelidir. "Rejime işlerlik kazandırmak" bahanesiyle Anayasa'ya uzanan gerici eller, kuşkusuz uzun süreli hesapların peşindedirler.

İşçi sınıfımız, bu bütünlük içerisinde yer alan eşel-mobil, kıdem tazminatlarının vergilendirilmesi saldırılarının, özellikle sınıf sendikalarının denetlenmesine yönelik planların bilincindedir. Saldırıları göğüsleme kararlılığı, bu bilincin ürünüdür.

Faşizme karşı tüm demokrasi güçlerinin ve kuşkusuz öncelikle işçi örgütlerinin eylem birliği yapmaları yaşamsal bir zorunluluktur. Bu görev sendikal ve demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırılar karşısında DİSK'in ve TÜRK-İŞ'in de önünde durmaktadır. DİSK'i etkisiz kılmak ve olabiliyorsa kapatmak birincil amaç olmakla birlikte, işçi sınıfırnızın önemli bir bölümünü çatısı altında toplamış bulunan Türk-İş'in de gerici saldırılara hedef olduğu ortadadır. Türk-İş'in sözünü ettiğiniz çıkışlarından hükümetle bazı somut konularda anlaşamadığı gözlenmektedir ve Türk-İş yöneticilerinin hükümete tanıdıkları bir süre vardır. Türk-İş'in bu sirenin sonunda tutumunun ne olacağını şimdiden değerlendirmek doğru değil; yalnız bilinmelidir ki, işçi haklarına yönelen saldırılar ve faşist gelişme karşısında DİSK, öncesinde olduğu gibi bugün de Türk-İş'le eylem birliği yapmaya hazırdır. Bunu bir görev olarak zaten ortaya atmış bulunmaktayız.

ĞiNi YARATACAKTIR!

"TÜRK-İŞ VE DİSK'İN EYLEM BİRLİĞİNİ TARİHİ BİR GÖREV KABUL EDİYORUZ..."

● Selahattin Ayyüce

TÜRK-İŞ, İstanbul Yol-İş Sendikası Genel Sekreteri

Kıdem tazminatlarına sınır koyan yasa hükmünün Anayasa Mahkamesince iptal edilmesinden sonra, Maliye Bakanlığı'nın Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren tebliği ile, kıdem tazminatlarından kesilmekte olan vergilerin daha da yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

Bununla da kalmayarak, yeni tebliğ işten çıkma ve çıkarılma sonrası yapılan ödemeleri de tümüyle vergi kapsamına almakta, böylece siyasal iktidar yeni bir saldırıya geçerek, işçi sınıfının kazanımlarından birini daha gaspetmeyi amaçlamaktadır.

Hükümet, özel kesime yeni bir takım geniş olanaklar tanırken, IMF'nin dayatması ile işçi ücretlerinin beş yıl süreyle dondurulması ve sendikaların toplu sözleşme yapma fonksiyonunu ortadan kaldıran Eşel-Mobil tasarısı da Anayasanın 47. maddesine aykırı düşmekte ve işçilerin grev hakkı ellerinden alınmak istenmektedir.

Yıllardan beri, asgari geçim indirimi ve adil bir vergi yasasının çıkarılmaları konularında ileri bir adım atmayan siyasal iktidarlar, işçi sınıfının demokratik kazanımlarını yok etmede Anayasa'yı bile çiğnemekten kaçınmamaktadırlar.

İki büyük işçi kuruluşu TÜRK-İŞ ve DİSK'in siyasal iktidarın işçi sınıfı üzerindeki baskı ve demokratik kazanımlarını geriletme planını bozabilmesi için güç ve eylem birliği yapmanın tarihi bir görev olarak kabul ediyoruz.

"İŞÇİ SINIFINA KARŞI ANAYASA SUÇU İŞLENMEKTEDİR"

● Mehmet Atay

SOSYAL-İŞ İstanbul Şube Başkanı

Türkiye'de burjuvazi Türkiye'yi her ne pahasına yönetme hevesinde. İşçi ve emekçilere, çok yönlü, hırçın bir saldırganlık içinde. Öyle bir saldırı ki kendi koyduğu, koymak zorunda kaldığı, yasa ve kuralları bile hiçe sayıyor. Tariş'in faşistleştirilmesine karşı duran işçilere "devlet terörü" estiriyor. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik haklarını koruma ve geliştirme mücadelesinin karşısına eşel-mobil aldatmacasıyla çıkıyor. Kamu kuruluşlarındaki işçi kesiminin toplu iş sözleşmeleriyle sağlayacağı hakların karşısına Başbakanlık Koordinasyon Kuruluyla durup, onları fiilen "memurlaştırmaya" çalışıyor. Anayasa'nın sendikalaşma hakkı tanıyan 46., toplu sözleşme ve grev hakkı tanıyan 47. maddeleri ve bunlara bağlı olarak çıkartılan 274-275 sayılı yasalar ortadan kaldırılmadıkça bu uygulamalar olanaksızdır. Uygulanması Anayasa suçu işlemek demektir.

Eşel-Mobil sistemi ile getirilmek istenen açıkça ücretlerin dondurulmasıdır. Başka bir deyişle ücretlerin bağlanıp fiyatların salıverilmesidir. Uygulanan bazı Avrupa ülkelerinde ise, eşel-mobil, toplu iş sözleşmeleriyle sağlanan ücret artışlarının, artan fiyatlar karşısında "eski durumunu" koruyabilmesi için sağlanan nominal artıştır. Yoksa reel olarak ücretlerin artması değil. Mevcut durumunu korumaya çalışmasıdır. Yani toplu sözleşmeleri tamamlayıcı bir unsur olarak ele alınmaktadır. Oysa bizde getirilmek istenen, beş yıl süreyle toplu iş sözleşmelerinin askıya alınması, dolayısıyle sendikaların fiilen ortadan kaldırılmasıdır. Eşel-mobil'le toplu sözleşmeler birbirinin karşısına konulmak istenmektedir. Bu "kör kör parmağın gözüne" dedirten cinsten bir Anayasa ihlali olacaktır. Meşruiyeti zaten tartışmalı olan iktidarın "meşruluğunu" tamamen yitirmesi demek olacaktır.

Bu iktidar yasa tanımazlığını kıdem tazminatlarından fazla vergi alarak da göstermiştir. Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmiş bir yasanın yerini genelge ile doldurmaya çalışmaktadır. Bu, işçinin ödenmemiş ücreti demek olan kıdem tazminatının iktidarca gasbı demektir.

Bu konular tüm işçi ve emekçi kitleleri yakından ilgilendiren, eylem birliğine ivme kazandıracak yakıcı konulardır. Başta DİSK olmak üzere Türk-İş içerisindeki ilerici sendika ve yöneticilerin eylem birliği yolunda atacakları adımlar, görev olarak önlerinde durmaktadır. Zaman geçirilmeden bu çabalar yoğunlaştırılmalı ifkeli ve kararlı bir mücadeleye girilmelidir. Somut konularda başlayacak eylem birliği daha boyutlu birlikteliklerin sağlayacaktır.

"DEVLET SENDİKACILIĞI GÜNDEME GETİRİLMEK İSTENİYOR"

● Mehmet Güler

GIDA-İŞ Genel Sayman

Bugün, tekelci sermaye ve iktidarları yeni yasal düzenlemeler getirmek istiyor. Bu defa, doğrudan işçi sınıfının toplu sözleşme ve grev hakkına saldırıyor. Kamu kesimindeki toplu sözleşmeler, Başbakanlık kontrolüne, özel sektör kesimindeki sözleşmeler ise, devlet ve işveren baskısı ile oluşturulacak bir üçlüye (devlet, işveren, sendikacı) devredilmek isteniyor. Ekonomik tedbir olarak da, "eşel mobil" sistemi oluşturulması düşünülüyor.

Bugün gerçek net ücretlerin fiyatlar karşısında satın alma güçlerinin % 50 oranında düştüğünü görmekteyiz. Eğer eşel mobil sistemi kanunla yürürlüğe girerse bu oran en azından bu şekliyle ele alınacak ve işçilerin üzerinde oluşturulan fiyat baskısına işçiler kanun baskısıyla razı edilmek istenecektir. Razı olunmaması halinde aynı kanunla işçi hareketleri kanunsuz sayılacak, bastırılacaktır. Düşük bir ücretle başlatılacağı ve uzun zaman süreli toplu sözleşme imzalamayı dayatacağı için, "eşel mobil" sistemi, işçilerin değil, işverenin lehine işleyecektir.

HÜKÜMETİN HAZIRLADIĞI TASARI YASAL HAKLARI YOKETMEYE ÇALIŞAN BASKI TEDBİRLERİDİR

Bugün Türkiye'de bu hükümetin yapmak istediği, getirdiği tasarı Eşel-Mobil adlı olmasına rağmen, "oynak merdiven" içeriği taşınamaktadır. Beş yıllık süre sınırlaması ile sağlanmak istenen şey ise bu tasarıyı burjuvazinin lehine işçilerin aleyhine destekleyen sendikalarla devletin bütünleşmesini sağlamak, karşı çıkan sendikaları da kanunsuz saymaktır. Devlet sendikacılığını gündeme getirmek, yaşatmaktır. Bütün bu eylemlerin başımızda bulunan hükümetlerin isimleri ile çok fazla ilgisi yoktur. Çünkü kısa bir zaman önce CHP'nin iktidarı zamanında "toplumsal anlaşma" ile işçi sınıfı mücadelesi devlet tekeline alınmak istenmişti. DİSK bu tasarıya şiddetle karşı çıkmıştır. Bugünkü hükümet bu tasarıyı başka bir ad altında kanunlaştırmak istemektedir. İler iki hükümetin de yapmak istediği işçi sınıfı hareketine kapitalistler yararına müdahale etmektir.

ÇÖZÜM EYLEM BİRLİĞİNDEN GEÇİYOR

İşçi sınıfı, ekonomik, demokratik ve siyasi mücadelesini devlet güçleri ile daha da baskı altına almak isteyen düşünce ve eylemlere karşı direnmelidir. Eylem birliğini geliştirmelidir. Bu konuda başlatılmış bulunan girişimler olumludur. Görevimiz eylem birliğini işçi kitleleri içinde yaygınlaştırmaktır.

İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ VE BAZI KÜÇÜK HESAPLAR

Demirel iktidarı, bunalımın yükünü her gün biraz daha işçi sınıfının üstüne yıkabilmek için sinsi hesaplar peşinde. Emekli olan işçilerin kıdem tazminatlarını ve öteki emeklilik ikramiyelerini vergilendirmek istiyor. Böylece işçilerin hakkettiği paranın yarısına yakını geri alınmak isteniyor. Üstelik bunu, hiçbir yasaya sığmayan Maliye Bakanlığının bir genelgesiyle yapmaya kalkıyor.

Ancak oyun burada bitmiyor. "Eşel Mobil" denen bir sistem getirilerek sendikal haklar tümüyle askıya alınmak isteniyor. Bu yeni girişime göre, beş yıl süreyle, işçiler artan fiyatlar oranında zam alacaklar. Ancak fiyat artışları Ticaret Bakanlığının tek taraflı hazırladığı endekslere göre saptanacak. Bu endeksler her yıl hesaplanacak ve işçilere o oranda zam yapılacak. Yani, ücret artışları fiyatları bir yıl geriden takip edecek.

Bu arada "Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu" da geriye kalan "pürüzleri" temizlemekle görevli kılınacak.

Bunun somut anlamı sendikaları ve toplu sözleşme düzeninin devredışı bırakmaktır. CHP iktidarında "toplumsal anlaşma" girişimiyle açılmaya çalışılan yol, Demirel döneminde Eşel Mobil'le tamamlanacak.

Bu çok yönlü saldırıya başta DİSK olmak üzere TÜRK-İŞ karşı çıktılar. Özellikle 700 bine yakın işçinin toplu sözleşmesi içinde olan TÜRK-İŞ sendikaları için bu girişime karşı sessiz kalmak düşünülemezdi. Nitekim TÜRK-İŞ bilinen yöntemlerle, şikayetlerini hükümete ve siyasi partilere aktardı ve şimdi kendini beklemeye aldı.

DİSK'e bağlı sendikaların girişimiyle bir süreden beri aynı işkolunda TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikalarla başlatılan ortak davranma eylemi gelişirken bu yeni saldırı ortak eylemin alanını genişletme ve güçlendirme olanakları yaratmaktadır.

Faşizmin saldırıları arttıkça bilimsel sosyalist hareket, işçi sınıfı içindeki mevzilerini gözden geçirmek ve işçi sınıfının eylem birliğini sağlamak için tüm olanaklarını seferber etmek görevi ile karşı karşıya.

İşçi sınıfının eylem birliğini sağlamak için en önemli kaldıraçlar sendikalar. Sendikalar içindeki sınıf güçlerinin konumu, gücü ve girişkenliği. Sarı sendika yönetimlerini etkisizleştirmenin, sözde çıkışlarla yetinip işçi kitlelerini eylemsizliğe mahkum etme girişimlerinin önlenmesinin sağ ve sol oportünist akımların etkilerinin kırılabilmesinin yolu, doğrudan işçi sınıfı içindeki bilimsel sosyalist örgütlenme ve onun sendika yönetimlerindeki ileri mevzileri olmaktadır. Bugün önceliklle bu perspektifin ve bu perspektiften doğan görevlerin bilince çıkarılması, eylem hattının ona göre yeniden düzenlenmesi her birimdeki bilimsel sosyalist hareketin öne çıkan öncelikli görevi olmaktadır. Kısaca gündemin en başında sendikalar ve işçi sınıfı içinde bilimsel sosyalist hareketin etkinliğini artırmak, bu etkinlikleri işçi sınıfının eylem birliğini yaratmak için kullanmak, bu süreç içinde sınıfın tümünü ileri mevzilere çekmeye çalışmak ve yeni yeni kadrolar kazanarak güçlenmek, güçlenmek...

Faşizme karşı, en geniş sınıf güçlerini çıkarmanın, faşist tırmanışı durdurup püskürtmenin başka yolu yok. Tüm bunlar bilinen doğrular, ancak bilinen doğruların yaşama geçirilmesinde de bilinen yanlışlar yinelenip duruyor. Hiç kimsenin dilinden düşmeyen sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri küçük politik ya da örgütsel hesaplarla bir kenara itilebiliyor. Sendika yönetimlerini güçten düşürmek pahasına küçük oyunlar tezgahlanabiliyor. Bunlardan biri, eylem birliği sloganları altında bildiğini yapmak, bildiği gibi davranmak. Diğeri de en geniş kitleleri kucaklayan bir eylem anlayışını hakim kılmak yerine, sorunu sol içinde yarış haline getirmek. İlki sağ oportünist eğilimlere kucak açarken, şu ya'da bu gerekçeyle eylemsizliğin gerekçelerini arıyor. Diğeri de en geniş işçi kitlelerinin eyleme çekilmesi gereğini bir kenara koyarak küçük örgütsel hesapları öne çıkarıyor ve gene aynı sonuca varıyor, kitleleri eylemsizliğe mahkum ediyor.

İşçi sınıfının eylem birliği, bu sorunlar aşılabildiği ölçüde giderek güç kazanacak. Özellikle içinde bulunduğumuz koşullarda... TÜRK-İŞ gibi bir sarı sendika yönetiminin bile burjuvazinin girişimlerine cephe almak zorunluluğunu duyduğu kimi somut saldırılar karşısında, işçi sınıfının eylem birliği için olgunlaşan koşullar, soi içindeki küçük hesaplar aşılabildiği ölçüde öznel alanda da hızlı bir gelişmenin perspektiflerini hazırlamaktadır.

Görev öncelikle her tür oportünist eğilime karşı ilkeli bir mücadelenin kapısını açmaktır. Eylem birliği koşulları içinde, ona zarar vermeden ve gelişmesini tıtizlikle gözeten bir üslup ve içerikle sürdürülecek ideolojik mücadelenin yerleştirilmesine bugün her zamankinden daha çok gereksinimimiz var. Çünkü yanılışlar ancak böyle aşılabilir, her tür oportünist eğilim ancak böyle yenilebilir.

● YAVUZ ÜNAL

"TÜRK VE MÜMKÜNDÜR"

Teksif'le eylem birliği konusunu da bu anlayışla ele alıyoruz. Somutlarsak büyük sözleşme öncesi Teksif'e yaptığımız "İşveren sendikası karşısında güç ve eylem birliği" çağrımızı anımsamak gerekecektir. Bu çağrıyı iki kez yinelemiş ve içtenliğimizi ortaya koyan tüm davranışlarda özellikle titizlenmiştik. Ne var ki Teksif yöneticileri, üyelerinin eğilimlerine karşı çağrılarımıza olumlu bir yanıt vermemişlerdi. Eylem birliği, sözleşme dönemine giren onbinlerce tekstil işçisinin ekonomik-demokratik haklarını korumayı ve geliştirmeyi amaçlıyordu. Belirttiğim gibi sonuç olumlu olamadı. Ancak, bu kez karşılaşılan saldırılar bir sözleşmenin dar çerçevesinin çok ötesinde, varlık ya da yokluk anlamı taşır niteliktedir. İşçi haklarına, demokratik hak ve özgürlüklere yönelen her saldırı karşısında ortaklaşa tavır göstermemiz, uyanık olmamız gereklidir. Teksif'le eylem birliği yapma düşüncesinden vazgeçmiş değiliz, tersine bunun artan bir ihtiyaç, bir zorunluluk olduğunu biliyoruz. Güç ve eylem birliği gereklidir ve mümkündür.

DEĞİŞİKLİK İSTEKLERİ ANAYASAYI ORTADAN KALDIRMAYA YÖNELİKTİR

Değişiklik adı altında özde ortadan kaldırılmasına çalışılan 1961 Anayasası, 100 yılı aşkın bir süreyi kapsayan anayasalı rejimimizde en ileri bir aşamayı oluşturur. 1876'da yürürlüğe konan birinci anayasa tam anlamıyla uygulanma olanağı bulamadan II. Abdülhamit tarafından rafa kaldırılmış ve 1908 yılına kadar devlet salnamelerinde yayınlanan bir metin durumuna dönüşerek toplumsal yaşama geçememiştir. Böylece, Anayasaya karşını II.Abdülhamit tüm insan haklarını hiçe sayan tam bir despotik rejimi 30 yıl boyunca uygulayabilmiştir. 1908 devriminden sonra bu Anayasada yapılan 1909 değişiklikleriyle ülkemizde parlamentolu bir rejim kurulmuş ise de, bu rejim de kağıt üzerinde bırakılmış, İttihat ve Terakki Partisi'nin fiili tek parti yönetimi topluma egemen olmuştur. İkinci Anayasamızı oluşturan 1921 Teşkilâtı Esasiye Kanunu bağımsızlık savaşının ürünüdür. Bu Anayasa, meclis hükümeti kurmuş ise de, icra vekilleri heyetlerinin güçlülüğü, sistemi zaman zaman tersine işletmiştir. Üçüncü Anayasamız 1924 Teşkilâtı Esasiye Kanunu 1961 tarihine kadar 37 yıl yürürlükte kalmıştır. Bu Anayasanın öngördüğü parlamenter rejim 1950 yılına kadar fiilen prezidansiyel sistem niteliğinde işlemiştir. 1946 yılına kadar tek partili, 1946-1960 arası ise çok partili rejimlere dayanak oluşturan 1924 Anayasası, 27 Mayıs 1960 ihtilâlinden sonra yerini 1961 Anayasasına bırakmıştır. Kurucu Meclisin düzenlediği 1961 Anayasası halk oyunun kabulü ile 20 Temmuz 1961 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

1961 Anayasasının getirdiği düzen kısaca şöyle özetlenebilir:

1. 1961 Anayasasının kurduğu siyasal rejim, parlamentarizm ya da parlamenter hükümet niteliğindedir.

2. Yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri arasında dengeli, yumuşak bir ayrılık işbirliği öngörülmüştür. Bu rejim ne yürütmenin ağırlık taşıdığı prezidansiyel sistemle, ne de yasamanın etkin olduğu meclis hükümeti sistemiyle bağdaşabilir. Ulusal egemenliği kullanma tekeli 1961 Anayasasıyla yasama organına verilmiş değildir. Ulusa ait olan egemenlik, - yasama yetkileriyle sınırlı olarak - parlamento tarafından, - yargı yetkisi yönünde - bağımsız mahkemelerce kullanılacaktır. Yürütme görevi ise, yasalar çerçevesinde cumhurbaşkanı ve bakanlar kurulu tarafından yerine getirilecektir.

3. 1961 Anayasasında temel hak ve insan özgürlüklerinin belirtilmesiyle yetinilmemiş, bunların korunusası için sağlam bir mekanizma öngörülmüştür. Adli yargı organlarıyla Danıştay ve Anayasa Mahkemesi bu mekanizmanın onsuz olamaz (sine qua non) denetleyici unsurlarını oluşturur

4. 1961 Anayasasının temel niteliğini ve onu kendisinden öncekilerden ayıran asıl özelliğini laik, devrimci özüne dayalı sosyal amacı oluşturur. Bugün ortadan kaldırılmak istenen asıl niteliği de budur. Klasik kamu hak ve özgürlüklerinin yanında kişilerin sosyal ve ekonomik haklarını sayan 1961 Anayasası, bu hakları kişiler için sadece kazanılmış haklar olarak görmemekte, bunlara ulaşma amacını dinamik bir hukuk anlayışıyla ortaya koymakta ve devlete 55'nci maddede yer alan kuralla belirlediği ekonomik ve sosyal amaçlara ulaşma ödevini vermektedir. Anayasanın sosyal amacı, özgürlük yanında eşitliği sağlama doğrultusunda ekonomik ve sosyal haklar bölümünde yer alan ilke kurallarla belirmektedir.

Bu ilke ve kurallar devletin ekonomik ve sosyal politikasıru çizmekte, siyasal iktidarların bu konuda tercih yetkilerini sınırlandırmaktadır. Bugünkü siyasal iktidarın uygulamaya koyduğu ve Güney Amerika modeli de denilen, dış güçlerce empoze edildiği açık ekonomi politikasının, anayasanın sosyal amacı ve devlete yüklediği ödevlerle bağdaşmadığı açıktır. Bu nedenle gündeme getirilen değişiklik isteklerinin Anayasanın temel özelliğini oluşturan sosyal amacı ortadan kaldırmaya ve siyasal iktidarların bu amaca ters ekonomik ve sosyal politikalarını yasallaştırmaya dönük olduğu açık bir gerçek olarak görülmektedir.

Bir İstanbul otelinde "seminer" adı altında düzenlenen toplantıda ortaya atılan düşünceler ile başkent otellerinden birinin lobisinde açıklanan taslak Güney Amerika modeli ekonomik düzene uygun siyasal rejim özlemlerini somutlaştırmaktadır: Diktatör yetkileri ile donatılan bir devlet başkanının yönetiminde yargı organının bağımsızlığı ortadan kaldırılacak, Anayasa mahkemesi ile Danıştay etkisizleştirilecek, insan hak ve özgürlüklerinin tüm güvenceleri yokedilecektir.

İleri sürülen bu istekleri bir değişiklik olarak kabul etmek olanaksızdır. Gerçekten Anayasanın 9'ncu maddesi ile "değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez" olan 2'nci maddede yazılı Cumhuriyetin nitelikleri, bu istekler gerçekleştirildiği takdirde, ortadan kalkmış olacaktır. Ortadan kalkına, ceza yasasının 146'ncı maddesindeki deyimle (ilga) demektir.

Anayası ilga yetkisi ise, yasama da içinde olmak üzere, hiç bir devlet organına tanınmamıştır. Anayasayı yukarıda açıkladığımız yönde değiştirme istekleri bu nedenlerle yasal değildir.

•ORHAN APAYDIN

"VUR EMRİ" YASADIŞI BİR İNFAZ KARARIDIR

İkinci "vur emri" listesi de ilan edildi. Bu kez kamuoyu tepkilerini azaltabilmek için listeye M.Ali Ağca gibi azılı faşist katillerin adı da eklenmiş bulunuyor. Ancak bu durum, demokrasi güçlerinin tepkisini azaltmayacaktır. Çünkü pek iyi biliniyor ki "vur emri" uygulaması yasadışıdır, yargının işlevini hiçe sayan, insan haklarını açıkça çiğneyen, çağdaş hukuka kesinlikle aykırı faşist bir uygulamadır.

Ağca ve benzeri emperyalizm beslemesi faşist katillerin ellerini kollarını sallayarak cezaevlerinden çıkmasına göz yuman zihniyet, bu tür listelere onların adlarını da ekleyerek işçi ve emekçileri, ilericileri, demokratları yanıltamaz.

İşte daha önceki listede adı açıklanan Hasan Şensoy'un bir yakınının, İstanbul Barosuna yazdığı mektuptan bir örnek: Şensoyların evine gelen polis doğrudan şunları söylüyor: "Senin oğlunu, teslim olsa da olmasa da vuracağız. Hiçbir ihtarda bulunmadan, gördüğümüz yerde vuracağız!"

Uygulama budur. Yapılmak istenen çok açıktır. Ve halkımız bunun farkındadır. Tüm insanlık dışı girişimlere, Anayasayı geriye doğru değiştirme niyetlerine ve ancak faşist yönetimlerde görülebilecek, sorgusuz yargısız insan avına, bu kan sarhoşluğuna karşı çıkmak, demokrasiye inanan tüm kişi ve kurumların boyun borcudur. Bu borç, ödenecektir, ödenmektedir.

—o—

HUKUKÇULAR, BİLİM ADAMLARI, YAZARLAR, PARLAMENTERLER DEMOKRASİ SINAVINDA

Bir yandan gerici faşist güçlerin Anayasayı değiştirme, yeni baskı yasalarıyla demokrasiyi rafa kaldırma girişimleri sürerken, öte yandan da toplumun tüm dinamik demokrat kesimlerinden bu girişimlere karşı tepkiler yükseliyor. Türkiye'de demokrasinin korunup geliştirilmesi mücadelesi açısından çok büyük önemi olan bir dönemi yaşadığımız kuşkusuzdur. Öyle bir dönem ki toplumun tüm kesimleri tek tek demokrasi sınavından geçmek zorundalar. Ve yine öyle bir dönem ki, demokrasi güçlerinin kararlılığı ve bilinci, bu dönemi demokrasi hanesine bir artı yazarak kapatmak doğrultusunda giderek bileniyor, olgunlaşıyor. Umut verici olan da budur.

APAYDIN: "ANAYASAYI KORUMA YOLUNDAKİ TEPKİLER ANAYASAL BİR HAK VE GÖREVDİR"

İstanbul Barosu ve İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi, "Demokratik Anayasal Düzenin İşlerliği, Anayasal Hak ve Özgürlüklerin Yaşama Geçirilmesi" konulu bir ortak seminer düzenlediler. Seminerı yöneten Siyasal Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tarık Zafer Tunaya konuşmasında Türkiye'de bazı hataların insaplarda değil anayasalarda ararılır duruma gelindiğini söyledi.

Seminerin ilk konuşmacısı İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, 61 Anayasasının yürürlüğe girdiğinden bu yana kimi çevrelerce sürekli olarak "Bu Anayasa ile devlet yönetilemez" düşüncesinin savunulduğunu ve 1960 öncesi döneme geri dönme özlemlerinin taşındığını belirtti ve Anayasayı "lüks" bulan anlayışların 12 Mart döneminde de Anayasaya yansıtıldığını söyledi. 12 Mart döneminde zor kullanılarak yapılan Anayasa değişikliklerinin hukuk açısından geçersiz olduğunu belirten Apaydın, bunun bile otoriter devlet özlemcilerini tatmin etmediğini ve bugünkü Anayasa tartışmalarının da bu özlemlerin bir ifadesi olduğunu söyledi. Değişiklik isteklerinin özde Anayasayı ortadan kaldırmaya yönelik olduğunu vurgulayan Apaydın daha sonra şunları söyledi:

"Ülkemizde demokrasiden, insan onurunun korunmasından yana olan, insancıl değerlere saygılı her kişi ve kurum, hepimiz tarihsel bir görevle karşı karşıyayız. Anayasanın tümden ortadan kaldırılmasına yönelik eylemler karşısında yurttaşların tepki göstermesi Anayasal bir hakkın kullanılması niteliğindedir."

DURAN: "KARANLIĞIN GERİ GETİRİLMESİNE KARŞI ÇIKILMALIDIR"

Seminerde, Orhan Apaydın'dan sonra söz alan İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekan Vekili Prof. Dr. Lütfi Duran konuşmasında, ülkenin son on yıldır her alanda büyük bir bunalım içine girdiğini, bunalımdan çıkış yolunun ise bazı çevrelerce, Anayasanın geriye doğru değiştirilmesi ve 1950-60 döneminin karanlığının tekrar geri getirilmesinde arandığını belirtti. Duran, bu isteklere karşı mücadelenin, 61 Anayasasıyla kabul edilen hak ve özgürlüklerin tüm boyutlarıyla yaşama geçirilip, geliştirilmesiyle beraber ele alınmasının doğru olacağını vurguladı.

SAVCI, KARAMAN, KAPAOĞLU TANİLLİ: "ZORBALIĞA KARŞI DİRENİLMELİDİR"

Seminerde daha sonra söz alan konuşmacılardan Prof. Dr. Bahri Savcı 1960 Anayasasının "otoriter rejim" özlemcilerinin önünde bir engel olarak durduğuna, bugünlerde yapılmak istenenlerin de bu engeli kaldırmaktan başka bir şey olmadığına dikkat çekti. Senatör Suphi Karaman ise "tarihi boyunca hak ve özgürlükleri ve bağımsızlığı için savaşmış Türk halkının,... 61 Anayasasını ve onun demokratik, laik ve sosyal hukuk devletini her türlü saldırıya karşı direnme hakkını kullanarak" koruyacağını, Milli Birlik Grubu olarak buna inandıklarını açıkladı. Gazeteci yazar Arslan Başer Kafaoğlu da konuşmasında Anayasaya yönelilen gerici saldırıların hangi amaçlara hizmet ettiğini örneklerle anlattı.

Seminere, İngiltere'de tedavide olan sosyalist bilim adamı Server Tanilli bir mesaj gönderdi. Tanilli mesajında şu görüşlere yer verdi:

"Bugün yapılmak istenen, hak ve özgürlükleri daha da budamak, istendiğinde rahatça askıya almak, yargı gücüne kısıtlamalar getirmek ve onu özgürlüklerin güvencesi olmaktan çıkarmak, parlamentoyu etkisiz hale getirerek, halk kitlelerindeki tepkinin yönetime yansımasını bütünüyle engellemek, kısaca Anayasayı, gerici güçlerin kendi çıkarlarının rahatça savunulması için bir zorbalık aracı haline getirmektir."

"ANAYASA'DA GERİYE DÖNÜŞ ÖZLEMLERİNİ KABUL ETMİYORUZ"

• ATİLLA SAV
Türkiye Barolar Birliği Başkanı

Türkiye Barolar Birliği özgürlükçü ve çoğulcu demokratik rejimden yanadır. Çünkü, savunma mesleği ancak böyle bir rejim içinde gerçek görevlerini yapabilir. Barolar ve TBB de yine ancak böyle bir rejim içinde Anayasal kuruluş olarak rejimin gelişmesine katkıda bulunabilir. 1961 Anayasası, genel çizgileri itibariyle böyle bir rejim modeli sağlamaktadır. Bu itibarla demokratik, laik, sosyal hukuk devletinin nitelliklerini değiştirecek ya da yasa erkinin yasama ve yürütme erki ile işlevlerini dengeleyen hükümleri bozacu her türlü değişiklik önerisini geriye dönüş niteliğinde sayıyoruz. Bu türlü geriye dönüş özlemlerini TBB olarak kabul etmiyoruz ve bu tür girişimlere her zaman karşı çıkacağız.

Anayasalar, elbetteki zaman içinde değişen toplumsal, ekonomik ve siyasal koşullara ayak uydurmak için değiştirilebilir. Ancak biraz önce de belirttiğimiz gibi, bu değişiklikleri Anayasamızın çizgilerini belirlediği demokratik, sosyal hukuk devleti doğrultusunda ve ileriye dönük olarak kabul etmek mümkündür.

Sözgelişi, TBB öteden beri savunma mesleğinin ve Baroların Anayasa'nın yargı bölümünde yer alması gerektiği, Anayasa Mahkemesi'nde TBB'nin de dava açma hakkının tanınması gerektiği görüşündedir. Bu istekleri kapsayan bir değişiklik TBB'nin de olumlu görüşünü ve desteğini kazanır.

Ne var ki, aslında bugün ortaya atılan Anayasa değişikliği istekleri ciddiye görünümde değildir. Çünkü Anayasa'nın nasıl değiştirileceği yine Anayasa'da belirtilmiştir. Böyle bir değişiklik TBMM'nin 2/3 çoğunluğunu gerektirmektedir. Bugünkü parlamento yapısı içinde böyle bir çoğunluğun özellikle son zamanlarda ortaya atılan görüşler doğrultusunda belirmeyeceği açıktır. Yapma bunlar yaratarak, Anayasa değişikliği için ortam hazırlamayı yersiz ve gereksiz, hatta rejim açısından tehlikeli sayıyoruz.

bilim yayınları

* YENİ KİTAPLAR
* BULGARİSTAN İŞÇİ HAREKETİNDE SAĞ VE "SOL" SAPMALAR
•
boyan grigorov
•
60 Lira

* FAŞİZMİN ZİNDANLARINDA
•
ninko kosaşki
•
150 Lira

*İŞTE SOVYETLER BİRLİĞİ
•
Varlık Özmenek
•
75 Lira

"İşte Sovyetler Birliği", unutulmaz eserlerden biri olacak. Okuyucular onun hakkını mutlaka vereceklerdir.

"Ne ne kadar istersim bir 'batılı' dilde de yayınlanmasını. Çünkü, izleyebildiğim kadarıyla, o dillerde bu konuda böyle doğru, böyle dürüst ve böyle güzel yazılmış kitaplar öylesine azdır ki

SERVER TANİLLİ"

* 1000 lirayı aşan istiklerde % 25, mevcut tam takım istiklerde % 40 indirim yapılır ve ödemeli gönderilir.

Adres: Fiyerloti Cad. 21/1, Çemberlitaş/İSTANBUL

GENÇLİK, 19 MAYISLARA SAHİP ÇIKIYOR

● HAMZA TIĞLAY

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞININ BAŞLANGICINI SİMGELEYEN 19 MAYIS BÜTÜN YURTTA GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI OLARAK KUTLANIYOR. ANCAK 1919'DAN 61 YIL SONRA, BUGÜN 19 MAYIS'IN TAŞIDIĞI ANLAMI KAVRAYABİLMEK İÇİN, BU GÜNÜ GENÇLİĞE BAYRAM OLARAK SUNAN DÜZENİN, GERÇEKTE GENÇLİĞE NELER SUNDUĞUNA BAKMAK GEREK.

Son derece zor koşullarda çalışan işçi ve emekçi gençliğin yaşamını, pahalılık ve enflasyon daha da yoksullaştırıyor, çekilmez hale getiriyor. Öğrenci gençlik ise, ülke gerçeklerinden kopuk, gerici öğelerle dolu, bilimdışı ve ilkel bir eğitime mahkum. Öğretmen kıyımları yoluyla faşist kadrolarla doldurulan ve birer faşist üs haline getirilmek istenen liselerde eğitimin düzeyi alabildiğine düşerken, yaklaşan üniversite giriş sınavlarını kara kara düşünen 350.000 lise mezununa, kendileriyle alay edercesine "üniversiteye girme saplantısından kurtulmaları" öğütleniyor. Üniversitelerden mezun olan binlerce gencin ise, kimisi iş bulamayıp "diplomalı işsizlere" katılıyor, kimisi ise eğitim gördüğü alanla hiçbir ilişkisi olmayan alanlarda yetenekleri kısırlaşıyor, körleniyor.

Son yıllarda gittikçe azgınlaşan ve yeni boyutlar kazanan faşist terör ve gerici baskılar, bu karanlık tabloyu tamamlıyor. Mahallelerde, okullarda, işyerlerinde faşist kurşunların kurbanı olan genç ilericiler, jandarma ve polis kampı haline getirilen lise ve üniversiteler, öğrenci gençliği dize getirmek için girişilen yüzlerce kişilik topyekun tutuklamalar, evinden, okulundan işyerinden ifade alma bahaneyle yaka paça götürülen ve bir çoğundan daha sonra haber alınamayan, karakollarda gördüğü işkenceden kimisi ölen, kimisi sakat kalan işçiler, öğrenciler; sokak aralarında polis ve jandarma tarafından acımasızca kurşunlanan ve ölülerinin resimleri boyalı basın tarafından bir zafer kazanmışçasına basılan genç yurtseverler. Bütün bunlar faşizmin ve gericiliğin Türkiye halkına karşı açtığı savaşta gençliğin payına düşen, onun göğüslemek zorunda olduğu, gururla göğüslediği saldırılar ve sonuçlarıdır.

★ ★

Burjuvazi, gerçekleri saptırmak için ülkemizde süren sınıf mücadelelerini birer "gençlik olayı" biçiminde yansıtırken, radyosuyla, TV'siyle, basınıyla gençliğe karşı halkta bir güvensizlik, tedirginlik, hatta korku yaratmaya çalışmakta, genç olmak, yolda durdurulmak, üzeri aranmak, şüpheli şahıs olarak görülmek için yeterli sayılmaktadır. Bu gençlik düşmanlığı sebepsiz değildir ve halk düşmanlığının ayrılmaz parçasıdır.

19 Mayıs 1919'da Türkiye halkının, uğruna elde silah mücadeleye katıldığı ideal, yarı ulusal bağımsızlık ideali ise, bugün işbirlikçi burjuvazi tarafından ayaklar altına alınmaktadır.

Türkiye halkının alınterini ve ekmeğini uluslararası sermayenin kurtlarına peşkeş çeken ve emekçi halkın ulusal gururunu, yurtseverlik onurunu hiçe sayarak İMF'yle imzalanan anlaşmalar, ABD'nin İran ve Afganistan'dan kaybettiğini Türkiye'den telafi etmesini amaçlayan ve ülke topraklarını emperyalizmin sıçrama tahtası haline getiren Savunma İşbirliği Anlaşması (SİA) burjuvazinin, ulusal bağımsızlığımıza karşı 50 yıllık ihanetinin günümüzdeki somut biçimleri olarak karşımıza çıkmakta.

★ ★

Gençlik 19 Mayıs 1980'e bu şartlarda giriyor. Gençlik, 61 yıl öncesinin ulusal bağımsızlık ateşini, ülkemizi, ihanet antlaşmaları imzalayarak emperyalizme peşkeş çeken işbirlikçi sermaye kesimleri ve onların çanak yalayıcıları karşısında canlı tutuyor. Gerçek yurtseverlik bayrağını yükseltiyor. Gerçek yurtseverliğin, emperyalistlerle imzalanmış tüm kölelik antlaşmalarına, SİA'lara, NATO'lara, IMF'lere karşı çıkmakla, sermayenin baskısına ve terörüne, faşist zorbalığa karşı, sömürüsüz ve özgür bir gelecek için mücadele eden işçi sınıfının, emekçi yığınların kavga saflarında yer almakla mümkün olacağını görüyor. Devrimci coşkusunu, devrime olan inancını, keskin sınıf çatışmaları içinde pekiştiriyor.

Ve ilerici devrimci gençlik, halkımızın bilincinde ulusal bağımsızlık alevi ile simgeleşmiş 19 Mayıslara gerçek bayramlarını, o bayramları göremeden ölen binlerce kardeşimizin de aramızda olacağı gerçek bayramlarını kutlanacağı bir Türkiye'ye olan özlemini hiç yitirmeden sahip çıkıyor.

BEŞİKÇİ İLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA

BRÜKSEL — Doğu Anadoluyla ilgili inceleme ve çalışmalarıyla tanınan ve bu etkinliklerinden ötürü 7,5 yıla mahkum edilen Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi, İstanbul'da hapis cezasını çekerken, kendisiyle ilgili uluslararası dayanışma kampanyası da gelişmektedir.

Son olarak İsviçre Yazarlar Örgütü Başkanı Bayan Mousse Boulanger ile İsveç Yazarlar Birliği Başkanı Jan Gehlin, Türkiye Cumhurbaşkanlığına ve Başbakan Demirel'e birer mesaj göndererek mahkumiyeti protesto ettiler ve Beşikçi'yle dayanışmalarını bildirdiler.

Mesajlarda ayrıca, çağımızda bir halkın en temel hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakılması da eleştirildi.

* * *

GSD GENEL KURULU SONUÇLANDI

● TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Mutluay Kongreyi kutladı.

● YÜRÜYÜŞ fotoğraf ödülü verildi.

İSTANBUL – Görsel Sanatçılar Derneği 4. Olağan Genel Kurulu 10 Mayıs Cumartesi günü yapıldı. Kongreyi Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay da bir mesajla kutladı ve Partisinin dayanışma duygularını iletti.

Dernek Başkanı Cihat Aral, açış konuşmasından sonra, Sıkıyönetimce engellenen "Geleneksel 1 Mayıs Sergisi"nin ödüllerini dağıttı. Seçimler sonucu oybirliğiyle oluşan yeni yönetim kurulu görev bölüşümünü şöyle yaptı: İsa Çelik (Başkan), Birnur Somer (Bşk. Yardımcısı), Sabahattin Tuncer (Genel Sekreter), Ferit Özen (Sayman), Mahmut Celayir, Necmiye Gönenli ve Nesteren Gürsel.

Kültür, sanat ve düşün alanında örgütlü sanatçıların demokratik talepleri Genel Kurul kararları olarak oybirliğiyle benimsendi. Sanatçıların sosyal ve ekonomik sorunlarına da değinen talepler özellikle; başta 141. ve 142. maddeler olmak üzere, kültür ve sanat alanının özgürce gelişmesini ve sanatçıların örgütlenmesini engelleyen, sınırlayan tüm antidemokratik yasaların, girişimlerin ve sansürün kaldırılmasını ve başta "Helsinki Nihai Senedi" olmak üzere uluslararası anlaşmalarda yeralan, düşünce, bilim, kültür ve sanat alanının etkinleştirilmesi ve geliştirilmesini savunan tüm maddelerin yaşama geçirilmesi doğrultusunda yoğunlaşıyor.

GSD Genel Kurulu, tüm bilimsel sosyalistlerin, ilerici, demokrat ve yurtseverlerin kültür ve sanat alanındaki birliğinin sağlanması, giderek tek bir demokrasi cephesinin bayrağı altında birleşilmesi yolunda önemli bir adım oldu.

FAŞİZMİN YENİLGİSİNİN 35. YILI

1941 yılında Almanya ve dümen suyundaki diğer faşist ülkelerin başlattıkları 2. Dünya Savaşı, bundan 35 yıl önce 1945'de, savaşı başlatanların yenilgisiyle sona erdi. İnsanlığın bu mutlu günü dolayısıyla Türkiye İşçi Partisi'nin başvurusuyla İstanbul'da düzenlenen toplantı, 16 Nisan Cuma akşamı Tepebaşı gazinosunda Türkiye barış güçlerinin etkin ve kitlesel katılımıyla yapıldı.

Binlerce işçi ve emekçinin katıldığı ve "faşizme geçit yok", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarının yükseltildiği toplantıda Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın, Türkiye Barış Komitesi adına Genel Başkan Mahmut Dikerdem birer konuşma yaptılar.

Toplantı aynı zamanda antifaşist bir şenlik niteliğine dönüştü. Sümeyra Çakır, Tülin Nutku, İşçi Kültür Korosu, tiyatrosu ve halkoyunları, Gülsen Tuncer, Nejat Yavaşoğulları gösterileriyle toplantıya coşku kattılar.

Faşizmin yenilgisinin 35. yılında yapılan bu toplantı, Türkiye'de faşizm özlemcilerine geçit verilmeyeceğini, işçi ve emekçi kitlelerin oluşturacakları ortak cephe ile emperyalizmin emellerinin boşa çıkarılacağını kanıtladı. Türkiye barış güçleri aynı içerikte bir toplantıyı 18 Mayıs günü Ankara'da da programladılar.

THY emekçileri satıldı mı?

● Yiğit GÜNEL

Doğrudan şu suali soralım:
"İbrahim Öztürk ve Hava-İş yönetimi işçileri sattılar mı?"
İsterseniz biraz daha açalım. "İbrahim Öztürk ve Hava-İş yöneticileri, THY çalışanlarını satışa mı getirdiler?"

Bugün konu ile ilgili herkes bu soruyu soruyor. Yurtiçinde 1500 ücretsiz bilet, dış hatlarda yüzde 50 ücret indirimi, yönetimde söz sahibi olan işçilerin de katıldığı Personel İstihdam Komisyonu, 18 Şubat 1980 tarihinde grev başlarken var olan hakiardı; 10 Mayıs 1980 tarihinde grev sona ererken ise geri alınmışlardı.

1 Ekim 1979'da başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde grev ve lokavt ilan edilmeden önce herkes, bugün alınan ücret zammının hemen hemen tamamının bir ara işverence kabul edildiğini biliyordu.

Ve ayrıca 31 Mart 1980 günü Türk-İş salonunda yaptığı basın toplantısında İbrahim Öztürk'ün açıklamaları da hatırlardaydı:

"Daha önceki sözleşmelerle elde ettiğimiz hakları savunmamıza dahi 'ideolojik' diyorlar. Bu konuları 45 milyon önünde tartışmaya hazırız. 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak toplu sözleşmeye geçmesini aşırı bir talep olarak görüyorlar"

Öztürk bu görüşlerini açıklarken, kararlı ve isteklerinde sonuna kadar direnecek bir sendika lideri gibi davranıyordu. Ve o günlerde suçlamalar, söylentiler sürmekteydi.

Grev ve lokavtın uzamasının İsviçre'nin iflas eşiğindeki firması Balair'e sağladığı kazançlar, Bursa Hava Yolları tarafından başlatılan yeni seferler, ve Ulaştırma Bakanlığına yapılan yeni şirket kurma istekleri izliyor, bunlar bir zincirin halkaları halini alıyordu.

Ama görülen, kararlı bir sendikanın yüzde 180 dolayındaki iki yıllık zam talebinden ve elde ettiği haklardan vazgeçmeyeceği yolundaydı. Ne var ki imzalanan sözleşme, hem ücretler konusunda hem de kazanılmış olan yönetime katılma hakları konusunda sendikanın, isteklerinden ve taleplerinden geri adımlar attığını ortaya koydu.

Bu varılan yeni noktada Ulaştırma Bakanı şişinerek Yavuz Donat'la şu konuşmayı yapabildi:

"- Sayın Bakan toplu sözleşme ile daha önce verilen bir hakkın geri alındığını hiç duydunuz mu?

"- Duymadım.

"- Ama siz, eski THY toplu sözleşmesi ile çalışanlara verilen hakları geri aldınız.

"- Doğru aldım!"

Ve sonra hangi hakları aldığını da yine teker teker açıklayabiliyor Bay Özalp. Bay Özalp bunun kişisel bir başarı olduğunu da bu görüşmede üstü kapalı da olsa, söylemekten geri durmuyor.

Bay Özalp, ayrıca THY'de yeni gelişmelerin neler olacağını söylemekten de çekinmiyor. Büyük merkezler dışındaki uçak seferlerini THY'nin tekelinden çıkaracaklarını belirtiyor. Bunun için "şimdilik tam incelememiş olmakla birlikte" F.28 gibi küçük uçakları elden çıkaracaklarını açıklamakta da sakınca görmüyor.

Özalp aynı zamanda Samsun, Trabzon, Erzurum ve Ağrı seferlerini şimdiden başkalarına bırakıveriyor bu kararı ile. Doğal olarak buna bağlı bir açıklama daha yapıyordu: "Dolmuş uçak taşımacılığı yapacak yeni firmalara bu uçaklar kiralanacak ve ana merkezler dışı hatlar terkedilecek". Bunun doğal sonucunu ise Ulaştırma Bakanlığındaki özel şirket başvurularının kabulü olacağı hemen ortaya çıkıveriyor.

Bay Özalp'ın bir başka isteği de bu bahane ile THY'de yapılacak tensikat olacak. Ama bu tensikatın hemen ardından partizan tutum içinde yeni atamaların gelmeyeceğinin hiçbir garantisi yok. THY'de çalışan 6 bin personeli fazla bulan ve "18 uçak için" (Asıl rakkam 23 uçaktır) bu kadar personel çalıştırılmayacağını söyleyen Özalp, grevin son bulmasıyla birlikte "tensikatın" başlayacağını da müjdeleyiveriyor.

Evet, ana hatlarıyla bay Özalp'in müjdeleri bunlar.

Gelelim baştaki sorumuza, "İbrahim Öztürk ve Hava-İş yönetimi işçileri sattılar mı?"

Ve devam edelim, "Subjektif iyi niyetleri yetmediği için objektif olarak..."

Yok haksızlık etmeyelim, bunun cevabını THY çalışanlarının vermesini bekleyelim. THY'nin ilerici, demokrat emekçilerinin çok gecikmeyecekleri tam inancıyla...

Ho Amca'nın gerçekleşen isteği

YÜRÜYÜŞ, BÜYÜK ÖNDER HO CHİ MİNH'İN 90. YAŞINI SAYGIYLA, SEVGİYLE KUTLARKEN, ONUN SON İSTEKLERİNİ İÇEREN YAZISINDAN BİR BÖLÜM SUNUYOR...

"Bu yıl 79 yaşında olacağım. Sağlığım bundan bir kaç yıl önceden daha az iyi olsa bile, zihnim ve hafızam hâlâ taze. Bir insan 70 yaşını aşmışsa, sağlığı her yıl artan yaşıyla birlikte bozulur. Bunda hiçbir özellik yok.

"Fakat devrime, vatana, halka daha ne kadar hizmet edebileceğimi kim bilebilir ki? İşte bunun için, bütün ülkedeki yurttaşlarıma, partideki yoldaşlarım ve yüreğimin her köşesindeki dostlarıma şu bir kaç sözü bırakıyorum:

"Önce, parti üzerine: Sağlam bütünlüğü, bir sınıfa, halka ve vatana fedakarlık dolu hizmeti sayesinde partimiz, kuruluşundan beri halkı çevresinde birleştirmeyi, birbiri ardına zaferler elde ederek, onu aktif bir mücadeleye yöneltmeyi bildi.

"Bütünlük. Bu, halkımız ve partimizin değerli bir geleneğidir. Alt örgütlerden Merkez Komitesine kadar, bütün yoldaşlar partinin birlik ve bütünlüğünü göz bebekleri gibi esirgemelidirler.

"Parti içinde geniş bir demokrasi, sürekli ve ciddi bir özeleştiri ve eleştirinin gerçekleşmesi, parti bütünlük ve birliğini güçlendirme ve sağlamlaştırmanın en iyi yoludur.

"Emekçi Gençlik Birliği üyeleri, kızlar ve erkekler, genellikle iyidirler. Her şeyde sevinç ve iyi isteklerini belirtiyorlar. Güçlüklerden çekinmiyor ve hep ilerlemeyi istiyorlar. Parti onları devrimci ahlak duşüncesi içinde eğitmeyi, onları sosyalizmin kuruluşunun hem "kızıl" hem de "üstün nitelikli" sürdürücüleri yapmayı yüklenmelidir.

"Dağlarımız, ırmaklarımız ve insanlarımıza zarar gelmesin. Amerikan saldırısına karşı zaferi kazandıktan sonra, ülkemizi bugünden on kez daha güzel kılacağız. Güçlükler ve yoksunluklar ne olursa olsun, halkımız mutlaka kesin bir zafere ulaşacak. Amerikalı emperyalistler mutlaka ülkemizi terk etmeye zorlanacaklardır. Vatanımız mutlaka yeniden birleşecektir. Kuzeyli ve Güneyli yurttaşlar mutlaka aynı çatı altında yaşayacaklar. Ülkemiz için, küçük bir ülkenin iki büyük emperyalist gücü, Fransa ve ABD'yi yenmiş ve yenecek olmak, ulusal kurtuluş hareketine yaraşır bir katkıda bulunmak kadar büyük bir şeref yoktur.

"Beni kişisel olarak ilgilendirenler üzerine söyleyeceklerim ise bütün hayatımı vatanıma hizmete adadım, devrime hizmet ettim, halka hizmet ettim. Bugün bu dünyayı terketmem gerekseydi, hiçbir şeyden pişmanlık duymazdım. Daha çok ve daha uzun zaman hizmet edememeye pişmanım yalnızca.

"Son olarak da, halkın bütününe, partinin bütününe, bütün orduya ve bütün torunlarıma, kızlara, oğlanlara ve öncülere olan sevgimi bırakıyorum. Aynı zamanda, dünyadaki bütün yoldaşlara, dostlara, genç adamlara ve genç kızlara, çocuklara yürekten bir selam gönderiyorum.

"Son isteğim şudur: Partinin bütünü, halkın bütünü, barış ve refah içinde, yeniden birleşmiş, bağımsız ve demokratik bir Vietnam'ın yaratılması için sağlam bir bütünlük içerisinde mücadele etsin ve dünya devrimci davasına yaraşır bir katkıda bulunsun."

Hanoi, 10 Mayıs 1969 — Ho Chi Minh

PONOMARYOV: "BARIŞ ORTAK BİR SERVETTİR"

• AVRUPA KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ "BARIŞ VE SİLAHSIZLANMA" KONFERANSI PARİS'TE YAPILDI

1976 Berlin Konferansı'ndan bu yana yapılan en önemli forum olan Paris Konferansı, barış ve silahsızlanma savaşının asıl dayanak noktasının dünya komünist hareketi olduğunu bir kez daha gösterdi.

Konferans, girişimciler olan Fransa Komünist Partisi ve Polonya Birleşik İşçi Partisi adına, FKP Politbüro üyesi ve MK Sekreteri M. Gremets'in konuşmasıyla açıldı. M. Gremets, Konferans çalışmalarının Avrupa'da barış ve silahsızlanma mücadelesi gibi soyhı bir davaya yararlı bir katkı olacağını belirtti.

SBKP heyeti başkanı, SBKP MK Politbüro Aday Üyesi ve SBKP MK Sekreteri Boris Ponomaryov da Konferans'da önemli bir konuşma yaptı. Ponomaryov Konferansa katılan partilerin yöneticilerine Sovyet komünistlerinin, SBKP MK Politbürosunun ve SBKP MK Genel Sekreteri L.İ. Brejnev'in selamlarını iletti.

Ponomaryov, "Günümüzün en önemli sorunu olan savaş ve barış sorununun, dünyanın çok büyük ilerici değişimler geçirdiği bir sırada böylesine keskin biçimde yeniden ortaya çıkması biz komünistler için ayrı bir öneme sahiptir" dedikten sonra konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Amerikan emperyalizminin politikası, sadece Varşova Paktı ülkelerini, Küba ve Vietnam'ı değil, aynı zamanda başka pek çok ülkeyi de hedef almaktadır. İran'a, egemen bir devletin topraklarına son olarak silahlı birlik indirme eylemi, bütün iddialarına karşın, Amerikan yönetiminin ne kadar teklifsiz ve maceracı bir biçimde hareket ettiğini gösteriyor."

B. Ponomaryov, emperyalizmin barışı tehdidine karşı Sovyetler Birliği'nin rolü hakkında da şunları belirtti: "Sovyetler Birliği'nin barışsever bir devlet olarak üzerine düşen görevi yerine getireceği konusunda hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Halklar bilmelidirler ki, hiçbir 'Sovyet askeri tehdidi' yoktur. SSCB'nin ne Batı Avrupa ülkelerine ne de başka ülkelere, saldırına niyeti ve planı vardır. Tam tersine, Sovyetler Birliği, savaş tehlikesine karşı barış uğrundaki, - Avrupa'nın ölümcül bir savaştan kurtarılması uğrundaki - tarihsel mücadelede bütün barışsever güçlerle işbirliğine hazırdır."

Ponomaryov son olarak şunları söyledi: "Görüşmede kabul edeceğimiz çağrı, savaşa karşı çıkan bütün güçlerin, komünistlerin, sosyalistlerin, sosyal demokratların, diğer siyasi partilerin ve toplumsal hareketlerin, bu arada hıristiyanların geniş biçimde birleştirilmesi gerektiği düşüncesiyle ortaya çıkacaktır. Barış ortak bir servettir ve biz, hiçbir ön koşul öne sürmeden ve uzun hazırlıklar yapmadan, hazır olan herkesle 'barış masasına' oturmaya her zaman hazırdık ve bugün de hazırız. L.İ. Brejnev'in dediği gibi, 'sağlam barışa götüren her yolu kabul eder ve isteriz'"

Avrupa komünistlerinin Paris forumu, Avrupa'daki barışsever güçlerin artan askeri tehlikeye ve emperyalist çevrelerce körüklenen silahlanma yarışının hızlandırılmasına karşı barışın ve yumuşamanın güçlendirilmesi uğrundaki mücadelede önemli bir aşama olmuştur

RALLİS: ÜÇ GÖBEKTEN İŞBİRLİKÇİ

● YUNANİSTAN BAŞBAKANI RALLİS'İN BABASI DA ALMANLARIN KUKLASI OLARAK ÜLKEYİ YÖNETMİŞTİ

Yorgo Rallis'in Yunanistan Başbakanı seçilmesinden sonra ABD Başkanı Carter, kendisine gönderdiği mesajda, Amerika ile Yunanistan arasındaki işbirliğinin daha da artmasının kaçınılmaz olduğunu bildirdi. Carter'ın hakkı vardı. Çünkü üç göbekten beri Rallisler hep dışarıdan birilleri ile işbirliği yapma geleneğini sürdürmüşlerdir.

Yorgo Rallis'in babası Yannis Rallis, Yunanistan'ın Nazilerce işgalinden hemen sonra Başbakanlığa getirilmiş, 1944'te ise düşmanla işbirliği yapmak suçundan ömür boyu hapse hüküm giymişti. Yorgo Rallis ise, ilk kez 1950 yılında milletvekili seçilmiş, 1958 yılında sağ eğilimli 14'ler grubunun içinde yer alarak Karamanlis'in düşürülmesine katkıda bulunmuştu. 1967'deki darbe sırasında, Rallis İçişleri Bakanı idi. Darbe sırasında tutuklanmış, daha sonra serbest bırakılınca, cuntaya karşı eylemlere girişen sağcı bir örgüte üye olmuştu.

Yunanistan'da cuntanın iktidardan düşürülmesinden sonra Rallis Yeni Demokrasi Partisi saflarında yerini aldı. Artık eskiden olduğu gibi aşırı sağcı düşüncelerden yana görünmüyor, daha ılımlı davranıyordu. Bu davranışının ödülünü de Karamanlis'in "Partilerüstü" bir Cumhurbaşkanı olarak seçilmesinden sonra, ülkenin Başbakanlığına getirilerek alıyordu.

Yorgo Rallis'in geçmişi, kendisinin başbakan olarak da Yunanistan'ın ABD ve NATO ile ilişkilerinde önemli rol oynayacağının kanıtı. Carter'ın sevinç gösterisine şaşmamak gerek.

YÜRÜYÜŞ
Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA, Tel: 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/2 Cemberlitaş - İSTANBUL ● Avrupa Temsilciliği: İnfo-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., arka kapak siyah-beyaz 18.000 TL., iç sayfalar sütun santimi 200 TL. ● Baskı: Daily News

● Abone koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● AVRUPA Ödeme Adresi: İnfo-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA

ABD Başkanı Jimmy Carter'ın çiçeği burnunda Dışişleri Bakanı Edmund Muskie'nin geçtiğimiz hafta Brüksel'e ayak bastığında ilk işi, ABD'nin şimdiye kadarkl politikasının sürdürileceği yolunda dostu, düşmanı uyarınak oldu. Muskie, ABD'nin dışişleri bakanının değişmesinin, politikada bir değişiklik anlamına gelmeyeceğini söyledi. Daha sonra gelişen görüşmeler de Muskie'nin, selefinden daha da sert bir ideolojik saldırı yandaşı olduğunu ortaya koydu. Muskie'nin Avrupa'da yaptığı görüşmeler hep ABD'nin İran'a, Sovyetler Birliği'ne, Orta Doğu ülkelerine yönelik saldırı politikasını pekiştirmek yönündeydi. Muskie, Brüksel'deki NATO Bakanlar Konseyi toplantısında, artık emperyalizmin uygulayıcılarının ağızlarında sakız haline gelmiş olan Afganistan konusunu bahane gösterek, Avrupalı müttefiklerinden silahlanma harcamalarını hızlandırmalarını yeniden istiyordu. Her NATO üyesine ayrı bir ödü gösteriliyordu. Türkiye de bundan kendisine düşen payı aldı. NATO Askeri Komite Başkanı Norveçli General Gundersen, Sovyetler Birliği'nin Türkiye sınırlarına yığınak yaptığını bildiriyordu.

● onur güvenli

EMPERYALİZMİN ÇÖZÜMSÜZLÜĞÜ VE YENİ SALDIRILARI

MUSKIE, Brüksel'de NATO temaslarından sonra Avrupa Ekonomik Topluluğu ile görüşmelerde bulunarak, bu kez de ABD istekleri doğrultusunda Avrupalı ülkelerin İran'a uygulayacakları yaptırımlardan caymamaları için baskı yapıyordu. Muskie'nin bu işte başarılı olduğunu söylemek güç. Çünkü, ekonomik bunalımın etkisini daha yoğun bir biçimde duyan Avrupa'nın kapitalist ülkeleri, büyük müttefiklerinin isteklerine sürekli yan çiziyorlar. Daha önce Lüksemburg toplantısında İran'a karşı ticaret ambargosu uygulamayı ABD'nin zoru ile kabul eden AET ülkeleri bu kez, yürürlükte olan antlaşmaların bozulmayacağını, ancak ilerde yapılacak antlaşmalar için bir takım yaptırımların uygulanabileceğini söylemektedirler. Oysa Başkan Carter, Muskie'yi Avrupa'ya göndermeden önce, kendisine "Avrupalı müttefiklerin sözlerini tutmaları gerektiğini" hatırlatmış, bunun yerine getirilmesini istemişti.

MUSKİE'nin İran'a yaptırımlar konusunda ne denli başarılı olacağı şimdiden belli olmuştur. Kendi öz çıkarları açısından, Avrupa'nın kapitalist ülkeleri İran'a fazla sert çıkmayı red edeceklerdir. Bu da Atlantik'in iki yanındaki emperyalizmin güçleri arasında süren bir çelişki olmaya devam edecektir.

MUSKIE'nin Avrupa'da yaptığı üçüncü temas Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Andrei Gromiko ile Viyana'daki görüşmesi olmuştur. Burada da, Muskie dünyanın geleceği için, barıştan yana, savaşa karşı bir çift lâf etmemeye özen göstermiş ve tehditler savurmaya devam etmiştir. SALT II antlaşmasının, Afganistan'daki Sovyet askerlerinin geri çekilmediği takdirde onaylanmayacağını söylemiş, SALT II onaylanmadan da silahlanma yarışı konusunda ABD'nin başka hiçbir görüşmeye katılmayacağını belirtmiştir. Afganistan'a CIA'nın yaptığı müdahalelerin durdurulması, Pakistan'ın Afganistan'a karşı bir üs olarak kullanılması gibi konularda ise Muskie, hükümetinin tutumunu değiştireceğini belirten herhangi bir ipucu vermemiştir. Ama Muskie, daha Gromiko ile görüşmeye oturmadan önce, Avrupa'ya ayak basar basmaz yaptığı basın toplantısında, "Gromiko ile yapacağım görüşmelerden yapıcı herhangi bir sonuç beklemiyorum" diyerek maksadının üzüm yemek olmadığını da ağzından kaçırmıştır.

BATI Avrupa'da geçtiğimiz hafta içinde yoğunlaşan diplomatik trafik, her yönüyle emperyalizmin içine düştüğü çözümsizlüğü açığa vurmaktadır. Aslında Atlantik ötesinden gelen baskılar arttıkça, Avrupa ile ABD arasındaki çelişkiler de derinleşmektedir. Bu açıdan, Washington'un gelecek günlerde izleyeceği politikalar çözümsizlükleri de artıracaktır.